

Библски лекции

Ризници на Вистината (I)

Да Расудуваме со нашиот Творец

Година 99. Број 1
Јануари - Март 2023

СОДРЖИНА

1. Божјата реч до човечкиот род денес	5	„Библиската поука не треба да се проучува со фрлање на еден брз поглед врз нејзиниот текст во сабота наутро, туку поуката за следната седмица треба внимателно да се проучи во сабота попладне, а потоа секојдневно да се повторува и расветлува во текот на седмицата. Така поуката ќе се вреже во нашата меморија како богатство кое никогаш нема целосно да се загуби“. - Воспитување 251.252.
2. Моќната Божја реч	10	
3. Огнени змии	15	
4. Дај ми масло во мојата светилка	20	
5. Евангелието во Стариот Завет	26	
6. Божјиот вечен закон	31	
7. Тајната на евангелието	36	
8. Прикован на Неговиот крст	41	
9. „Посвети ги со Својата вистина“	47	
10. Божјото складиште: Неговата црква	52	
11. Стариот завет	57	
12. Дојдете, да расудуваме заедно!	62	

Издава: Seventh Day Reform Movement General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019 – 5048, USA

За Македонија: Реформно движење на адвентистите на седмиот ден, 1300 Куманово, Моша Пијаде 85. Телефон: 076/466-322; e-mail: info@rdasd.mk; Web: www.rdasd.mk

Во цитираните библиски стихови користени се следните преводи: Библија (Библско здружение 2006) и Библија (превод Д-р/Др Душан Х. Константинов).

Одговорен уредник: Часлав Дичевски

Година ХСІХ Број 1

Библиските лекции претставуваат програма за секојдневно тематско проучување на Божјото Слово, заснована само на Библијата и Духот на пророштвото, без додатни коментари. Прашањата се така формулирани што овозможуваат директен и концизен одговор. Зборовите во заграда се додадени поради појасно разбирање на контекстот и потечно читање. Проучувањето на дадените теми со помош на цитираните дела е мошне препорачливо.

Предговор

„Навистина е неверојатно величественото создавање што Семоќниот го создал и одржувал овде на Земјата повеќе од 6.000 години. А кулминацијата на Неговото величествено создавање е човечкиот род, создаден според Неговиот лик и подобие! Оваа раса е предодредена да ја населат оваа планета и да владее над неа. Благодарение на интелигенцијата и моќта на разумот дадена на човештвото, на оваа раса - хомо сапиенс - и беше доверена оваа привилегија, но што е најважно, таа е единствената на земјата на која и се нуди можност да живее во радосното присуство на величествениот Создател - за цела вечност.

Како и со секоја привилегија и одговорност, така и оваа доаѓа со услови. Праведниот и милостив Творец на вселената јасно ги поставува овие услови пред нас и нè повикува да расудуваме со Него за да можеме да ги разбереме одредбите од Неговиот завет.

Затоа, во наредните три месеци, учениците од саботните училишта ширум светот ќе ја изучуваат важната тема: „Да расудуваме со нашиот Творец.“ Ова е првиот дел од едногодишната серија наречена „Ризници на вистината“, која дава важен увид во прекрасните бисери на вистината кои имаат огромна вредност во подготовката за вечноста. Сите што сакаат да се спасат мора да имаат длабока, вистинска вера во Бога и победничко христијанско искуство кое ќе ги издржи дури и најтешките искушенија во последните часови од историјата на Земјата.

„Верата што им се дава на интелигентните суштества дава разумни докази за нејзината автентичност, бидејќи ќе се видат забележителни резултати во срцето и карактерот. Христовата благодат се манифестира во нивното секојдневно однесување. Можеме безбедно да ги прашаеме оние кои тврдат дека се посветени: Дали плодовите на Духот се видливи во твојот живот? Дали во тебе се манифестира Христовата кротост и понизност, и дали се открива фактот дека секојдневно учиш во Христовата школа, и го обликуваш твојот живот според моделот на Неговиот несебичен живот?“

Најдобриот доказ дека сите ние имаме заедништво со небесниот Бог е држењето на Неговите заповеди. Најдобар доказ за верата во Христа е недовербата во себе и зависноста од Бога. Единствениот сигурен доказ дека пребиваме во Христа е да го одразуваме Неговиот лик. Доколку го правиме тоа, даваме доказ дека сме посветени преку вистината, бидејќи вистината се покажува во нашиот секојдневен живот“. – *Ye Shall Receive Power, 121.*

„Има многу луѓе кои, иако настојуваат да се придржуваат кон Божјите заповеди, немаат потполн мир ниту радост. Тоа доаѓа оттаму што во своето секојдневно искуство не се вежбаат во верата. Тие како да одат по опустена земја, по солена пустина. Бараат малку, а би можеле да бараат многу повеќе, зашто нема граници за Божјите ветувања“. – *Делата на апостолите, 563.*

Наша молитва е сите да бидеме збогатени со саботните библиски лекции во овој квартал, а нашата вера да зајакне преку вистинското расудување со Сознајниот.

Оддел на Генералната конференција за Саботна школа

Дар во првата сабота за здравствениот и воспитен центар во Адигеја, Северен Кавказ, Русија

Територијата на Русија опфаќа 17.125.191 км², со население од околу 146.780.000 жители, од кои 111 милиони се Руси. Останатите 35 милиони жители ги сочинуваат припадниците од 180 различни националности. Најзастапена религија е православната (42%) по што следи исламот (30%).

Други религии се католицизмот (3%), староверците (гранка на источните православни христијани), будизмот, јудаизмот и грчкиот католицизам (1%).

Од 1925. година, реформната порака се објавува овде во многу тешки околности. Поради Божјата реч, многу браќа завршија во затвор. Некои од нив ги жртвуваа своите животи поради вистината. Деведесеттите години од минатиот век нашата црква имаше можност слободно да проповеда и тие активно ја искористија оваа можност. Во јуни 2018. година беше организирана Руската Унија. Во изминатите неколку години, нашите можности за бесплатно проповедање станаа многу ограничени, па затоа баравме парче земја во природа каде што би можеле да одржуваме состаноци и здравствено-мисионерска работа. Господ ни овозможи да купиме околу 5 хектари земјиште на падините на Кавказ со поглед на неверојатните планински предели. Бидејќи е многу тешко да се најде вода во планинскиот регион, цената на парцелата беше прилично ниска. Но, Господ се погрижи за тоа и ни помогна да најдеме на парцелата извор со вода не само за пиење, туку и да имаме мало езеро. Ние сме Му благодарни за овој голем благослов на Неговата промисла! Во летото 2019. година, го одржавме првиот камп-состанок на ова земјиште, иако можевме да изградиме само летни згради за состаноци, трпезарија и мала куќа со две соби. Поканивме и лекар да одржи семинар за здрав живот. Во согласност со светлината од Духот на пророштвото и со оглед на нашите околности, гледаме голем потенцијал за здравствено-мисионерска работа доколку се најдат и изградат соодветни простории за оваа намена.

Ние веруваме дека со милоста Божја и со помош на браќата од целиот свет, Господ ќе ни помогне да го реализираме овој проект, за кој нашите локални браќа немаат доволно средства да го финансираат. Господ да ги благослови сите што сакаат да го поддржат овој потфат со молитви и парични придонеси!

Вашите браќа и сестри од Руската Унија

Божјата реч до човечкиот род денес

„Така вели Господ: проклет да е човекот кој се надева на човек и кој телото го смета за своја крепост и чие срце се одвраќа од Господ“ (Еремија 17:5).

„Во Својата милост и верност, Бог често дозволува оние во кои се надеваме да нè изневерат, за да научиме дека е неразумно да се надеваме на човек и да се потпираме на тело“. – *Здравје и среќа, 486.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ: *Counsels to Parents, Teach. and Stud.*
pp. 460–463;
Fundamentals of Christian Education, pp. 129–137.

Недела

1. јануари

1. КАКО НИ Е ДАДЕНА БИБЛИЈАТА

а. На кој начин ни се дадени Светите списи? 2 Тимотеј 3:16; 2 Петрово 1:21; Броеви 12:6.

„Не се вдахновени зборовите од Библијата, туку луѓето кои ги пишувале. Вдахновението не делува на човечките зборови или на начинот на изразување, туку на самиот човек, кој под влијание на Светиот Дух е проткаен со мисли. Сепак, зборовите и мислите го носат отпечатокот на индивидуалниот ум. Божествениот ум проникнува во човечкиот ум. Божествениот ум и волја се соединуваат со човечкиот ум и волја; на овој начин, исказите на човекот стануваат слово Божјо“. – *Selected Messages, bk. 1, p. 21.*

б. При барање на Божјото водство, што треба да разбереме за соништата и визиите? Второзаконие 13:1-5; Еремија 29:8.

в. Кои се некои од другите причини за сонување сонови? Проповедник 5:3,7.

г. Како треба да ги проверуваме пророците? 1 Коринтјаните 14:32; Исаија 8:19,20.

2. ДАЛИ СВЕТИТЕ СПИСИ СЕ НЕПОГРЕШЛИВИ?

а. До кој степен можеме да имаме доверба во чистотата на Божјата Реч? Псалм 12:6,7.

„Библијата е полна со драгоцености, таа ги содржи алфа и омегата на знаењето“. – *Gospel Workers*, p. 309.

„Во Библијата имаме непогрешливо дадени Божји совети. Нејзините учења, практично применети во животот, ги оспособуваат луѓето за секоја одговорна задача. Тоа е Божјиот глас кој секој ден ѝ зборува на душата. Колку тогаш внимателно младите треба да ја проучуваат Божјата реч, чувајќи ги во своето срце како најдрагоценото богатство нејзините поуки според кои треба да се управуваат во сите животни прилики“. – *4 Сведоштво*, 441.

„Во Своето Слово, Бог им го дал на луѓето знаењето неопходно за спасение. Светото писмо треба да се прифати како авторитативно и непогрешливо откровение на Неговата волја. Тоа е стандард на карактерот, откровение на доктрината и средство за проверка на искуството“. – *The Faith I Live By*, p. 13.

„(На младите) им треба непогрешлив советник, непогрешлив водич. Тоа ќе го најдат во Божјото Слово. Ако вредно не го проучуваат Божјото Слово, тие ќе направат сериозни грешки кои ќе ја нарушат нивната среќа и среќата на другите, како за сегашноста, така и за иднината“. – *Messages to Young People*, p. 443.

б. Колку се трајни начелата наведени во Светите списи? Матеј 24:35; Псалм 119:160; Исаија 40:8.

„(Христос) поучувал дека Божјата реч треба да ја разберат сите. Тој го навел Писмото како неоспорен авторитет и ние треба да го сториме истото. Библијата треба да се претстави како Реч на бесконечниот Бог, како крај на сите полемики и темел на секоја вера. – *Христовите поуки*, 39,40.

„Библијата, целосно примена и проучувана како глас Божји, му кажува на човечкото семејство како да стигне до живеалиштата на вечната среќа и да ги обезбеди небесните богатства.“ – *Fundamentals of Christian Education*, p. 444.

„Зарем не треба образованието во нашите училишта да биде од таков карактер што ќе овозможи уште појасно познавање на Божјото Слово и што ќе ја доведе душата во животворна врска со Бога, чувајќи го Бога постојано во мислите и будејќи го секое благородно чувство во душата? Тоа е образование кое е трајно како вечноста.“ – *General Conference Daily Bulletin*, March 6, 1899.

3. ПРИФАЌАЊЕ НА ЗАПИСИТЕ НА БОЖЕСТВЕНОТО ВДАХНОВЕНИЕ

а. Што треба да разбереме кога Бог зборува преку Своите пророци? Еремија 1:4-9; 1 Солунјаните 2:13.

„Христос ги учел Своите ученици дека треба да го отворат умот за поука и да бидат подготвени да веруваат. Тој изрекол над нив благослов зашто гледале и слушале со очите и ушите на верата...

Само оној што го прифаќа Писмото како Божји глас, кој му зборува нему, е вистински ученик. Тој трепери од Речта, зашто за него таа е жива реалност“. – *Христовите поуки, 59.*

„Библијата укажува на Бога како нејзин автор; но сепак е напишана од човечка рака, а разновидниот стил на нејзините различни книги ги прикажува карактеристиките на различните писатели. Сите откриени вистини се вдahновени ‘од Бога’ (2 Тимотеј 3:16); сепак тие се изразени со човечки зборови. Бесконечниот, преку Својот Свет Дух, ги просветлил умовите и срцата на Своите слуги. Дал соништа и визији, симболи и слики; а оние на кои вистината им била откриена на овој начин, самите ја отелотвориле мислата на човечки јазик“. – *Selected Messages, bk. 1, p. 25.*

б. Што Бог често открива преку Своите пророци за да ни помогне да ја разбереме сезнајната и вечната природа на Божеството? Амос 3:7; Исаија 46:9,10.

„Историјата и пророштвото сведочат дека Богот на целата земја, преку Своите избрани светлоносци, открива тајни на целиот свет. Скептичен свет, кој зборува и пишува за високото образование, дискутира за работи што не ги разбира. Тој не гледа дека вистинското, високо образование вклучува посовршено спознание за Бога и Исуса Христа, кого Тој го испратил. Малкумина се оние кои разбираат дека целата вистинска човечка наука доаѓа од Богот на науката и дека Бог му покажува на светот дека Тој е Цар над сите“. – *Bible Training School, December 1, 1912.*

„Во анализите на човечката историја изгледа како среќата на народот и славата и падот на царевите да зависат од волјата и способностите на човекот, и се чини дека неговата сила, славољубие и моќта на големите дела влијаат врз настаните. Меѓутоа, во Божјата Реч е подигната завеса така што низ целата оваа игра на човечки интереси, моќ и страсти можеме да го согледаме делувањето на силата на Семожниот, и речиси нечујното остварување на Неговата волја“. – *Пророци и цареви, 499,500.*

4. ШТО Е ПОТРЕБНО ОД НАША СТРАНА?

а. Каков став треба да имаме додека ја проучуваме Библијата? Исаија 66:1,2; Јован 7:17; Дела 17:10,11.

„Кога душата ќе му се предаде на Христа, тогаш со новото срце владее нова сила. Се извршува промена која човекот со свои сили никогаш не може да ја оствари. Тоа е целосно натприродна појава, која внесува еден натприроден елемент во човечката природа. Душата што му се предава на Христа станува Негова тврдина, која Тој ја држи во еден бунтовен свет и Тој не сака во неа да се признае некоја друга власт освен Неговата. Душата која се држи така во поседот на небесните сили, е несовладлива за нападите на сатаната. Но ако не се предадеме под контрола на Христа, над нас ќе владее злиот“. – *Копнежот на вековите*, 324.

„Да оспоруваат, да доведуваат во прашање, да критикуваат, исмејуваат - тоа е образованието што многумина го добиле и плодовите кои тие ги донесуваат. Тие одбиваат да ги признаат доказите. Природното срце е во конфликт со светлината, вистината и знаењето. Исус Христос бил во секоја соба каде што сте се забавувале. Колку молитви биле испратени кон небото од овие простории?“. – *The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 140.

„Не можеме да бидеме сигурни дека нашето учење е исправно и ослободено од секаква плева и грешки, освен ако секојдневно не ја вршиме Божјата волја. Ако ја вршиме Неговата волја, ќе го знаеме и учењето. Ќе ја видиме вистината во нејзината света убавина. Ќе го прифатиме со почит и побожен страв, а потоа ќе можеме да им го пренесеме на другите она што знаеме дека е вистина. Во ова свечено дело не треба да има чувство на супериорност или самовозвишување“. – *The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 46.

б. Кој дел од Библијата е поважен од преостанатиот дел? Римјаните 15:4; Лука 24:27; Исаија 28:10.

„Секој дел од Библијата е вдахновен од Бога и е корисен. На проучувањето и на Стариот и на Новиот завет треба да им се посвети подеднакво внимание. Додека го проучуваме Стариот завет, ќе најдеме живи извори кои клочотат каде што невнимателниот читател гледа само пустина.

Стариот Завет фрла светлина на Новиот, а Новиот на Стариот. И едниот и другиот претставуваат откровение на славата Божја во Христа“. – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 462.

5. НЕ Е ДОВОЛНО САМО ЧИТАЊЕ И ПРОУЧУВАЊЕ

а. Што треба да правиме со она што ќе го научиме додека ги проучуваме Светите списи? Изреки 2:1-5; Псалм 119:11,16.

„Светиот Дух сака да им се обраќа на младите и да им ги открива богатствата и убавините на Божјата реч. Ветувањата изговорени од големиот Учител ги пленат чувствата и ја оживуваат душата со духовната сила што потекнува од Бога. Плодоносниот ум на младите сè повеќе се запознава со духовните вредности кои како планина се испречуваат пред искушенијата.

Зборовите на вистината ќе ни стануваат се поважни, ќе добиваат широчина и целосно значење за кое пред тоа никогаш не сме сонувале. Убавината и богатството на Речта ќе имаат преобразувачко влијание врз умот и карактерот. Светлината на небесната љубов ќе го осветли срцето со силата на вдохновението.“ – *Христовите поуки*, 132.

б. Со што се споредуваме ако ги примиме овие работи во срцето? Лука 6:46-49.

„Срцето коешто се збогатува со познавање на драгоцените вистини на Божјото слово е вооружено за борба против сатанските искушенија, против нечистите мисли и несветите постапки.“ – *Мојот живот денес*, 28.

в. Што треба да бараме од Господа да направи за нас - и зошто? Псалм 119:133.

„Божествената мудрост ги насочува чекорите на оние кои се надеваат на Господ. Божествената љубов ќе ги обвитка и тие ќе станат свесни за присуството на Утешителот, Светиот Дух.“ – *Our High Calling*, р. 324.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. На кој начин божествената инспирација му била дадена на човечкиот род?
2. До кој степен можеме да и веруваме на Библијата и зошто?
3. Која е целта на пророчки списи, и каков авторитет носат сите инспирирани списи?
4. Како ставот влијае врз проучувањето на Библијата?
5. Како можеме да го изградиме нашиот живот на сигурна основа?

Моќната Божја реч

„Боже, создај ми чисто срце, и постојан дух обнови во мене“ (Псалм 51:10).

„Искушенијата често се чинат неодоливи затоа што се занемарува молитвата и проучувањето на Библијата и тогаш оној што се искушува не може веднаш да се сети на Божјите ветувања и на сатаната да му се спротивстави со библиско оружје“. – *Големата борба*, 599.

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ: *Fundamentals of Christian Educ.*, pp. 123–128.

Недела

8. јануари

1. ВОЈНИЦИ НА КРСТОТ

а. За што треба постојано да бидеме свесни додека сме на оваа земја? 1 Петрово 5:8. Значи, како Павле го опишува животот на еден христијанин? 2 Тимотеј 2:3.

„Ништо не може да биде побеспомошно, ништо не може да биде позависно од душата што ја чувствува својата ништожност и целосно се потпира на заслугите на крвта на распнатиот и воскреснат Спасител. Христијанскиот живот е живот на војна, на постојана борба. Тоа е битка и напредување. Но, секој чин на послушност кон Христа, секој чин на самопожртвување заради Него, секое совладано искушение, секоја победа над искушението е чекор во напредокот кон славата на конечната победа“. – *That I May Know Him*, p. 253.

б. На кој начин единствено можеме да бидеме победници на крајот? Ефесјаните 6:11-17.

„Оние што сакаат да го земат Божјото оружје и секој ден да посветат извесно време на размислување, молитва и проучување на Светото Писмо ќе стапат во врска со небото и ќе шират спасоносно и благотворно влијание околу себе. Тие ќе имаат возвишени мисли, благородни цели, јасно сознание за вистината и своите должности кон Бога... Таквите ќе имаат посветена храброст да му се приближат на Бесконечниот. Ќе чувствуваат дека небесната светлина и слава се со нив и ќе станат возвишени и благородни преку тесната врска со Бога. Ова е предноста на вистинските христијани“. – *5 Сведоштво*, 112,113.

2. СИЛА ВО СЛОВOTO

а. Колку е продорно Словото кога навистина го примаме во душата? Евреите 4:12.

„Зборовите на вдохновението, длабоко всадени во срцето ќе бидат како потоци што течат од реката на водата на животот. Нашиот Спасител се молел умовите на учениците да бидат отворени за да го разберат Писмото. И секогаш кога ја проучуваме Библијата со молитва, Светиот Дух е таму за да ни го открие значењето на зборовите што ги читаме.“ – *Our High Calling*, p. 205.

„Практичната вистина мора да се внесе во животот, а Словото, како остар меч со две острици, мора да ги отсеке последните остатоци од себичноста и сопственото ‘јас’ кои сè уште се наоѓаат во нашиот карактер.

Словото ги прави гордите понизни, изопачените кротки и скрушени, непослушните - послушни. Грешните навики кои се природни за човекот се испреплетени со секојдневната пракса. Но, Словото ги отсекува телесните похоти. Тоа ги проценува мислите и намерите на срцето; и навлегува до разделување на душата и духот, до зглобовите и мозокот, отсекувајќи ги телесните похоти, правејќи ги луѓето подготвени да страдаат за својот Господ“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 7, p. 928.

б. Со која брзина Словото ги создало небото и земјата во почетокот? Создавање 1:1; Псалм 33:6,9.

в. Од кој материјал Бог ги создал световите користејќи го Својот збор? Евреите 11:3. Откако ги создал световите, дали Бог ги оставил созданијата сами да се грижат за себе?

„Истата создавачка енергија што го создала светот сè уште работи за да го одржи универзумот и да ја одржува природата. Божјата рака ги води планетите по нивните одредени патишта низ небесата. Земјата не продолжува од година во година да се движи околу Сонцето под влијание на вродена сила, ниту пак дава изобилство од своите производи по своја волја. Дури и елементите на природата се под контрола на Словото Божјо. Тој го покрива небото со облаци и подготвува дожд за земјата. Тој ги прави долините плодни и ‘прави да расте трева по горите’ (Псалм 147:8). Со Неговата сила расте вегетацијата, се појавуваат лисја и цветаат цвеќињата“. – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, pp. 185, 186.

3. ПРЕПОЗНАВАЊЕ НА ГРЕВОТ

а. Која била Давидовата желба откако згрешил против Бога и против Витсавеја? Псалм 51:1-4.

б. Додека ги читаме Давидовите изрази на покајание сочувани во божествените записи, која била неговата најголема грижа — последиците со кои ќе се соочи или обновувањето на неговиот однос со Бога? Псалм 51:5-10.

„Цела година по својот пад Давид живеел во привидна сигурност; не можел да се види никаков надворешен знак на Божјо негодување. Но врз него почивала Божја осуда. Бргу и сигурно се приближувал судниот ден и одмаздата што не можело да ја спречи никакво каење; кај него настапувале душевни страдања и чувство на срам, што ќе го затемнат целиот негов живот на земјата. Сите што укажуваат на Давидовиот пример за да ја намалат кривицата на сопствените гревови би требало од овој библски запис да научат колку е мачен патот по кој поминува престапникот. Дури и ако се вратат од својот зол пат, како Давид, ќе увидат колку се горчливи и тешко подносливи последиците на гревот уште во овој живот“. – *Патријарси и пророци, 723, 724.*

„На Давид му бил простен престапот затоа што го понизил своето срце пред Бога во покајание и скрушеност на душата и верувал дека ќе се исполни Божјото ветување за простување. Тој го признал својот грев, се покајал и повторно се обратил. Во занесот на уверувањето за простување, тој извикал: ‘Блажени се оние, чии престапи им се простени, и чии гревови се покриени! Блажен е оној човек, кого Господ не го смета за виновен, и во чиј дух нема измама’ (Псалм 32:1,2). Благословот доаѓа поради простувањето; простувањето доаѓа преку верата дека гревот, признаен и покаен, го зел на Себе големиот Носител на гревот. Така, од Христа доаѓаат сите наши благослови. Неговата смрт е помирувачка жртва за нашите гревови. Тој е големиот Посредник преку кого ја примаме Божјата милост и благодат“. – *Our High Calling, p. 83.*

4. СИЛА КОЈА ГО МЕНУВА ЧОВЕКОВОТО СРЦЕ

а. Што дава надеж за можноста валканиот, грешен живот да се преобрази во чист живот? Јов 14:4; Еремија 13:23; Езекиел 36:26,27.

„Вистина е дека луѓето можат наизглед беспрекорно да се однесуваат и без Христовата обновувачка сила. Желбата за влијателност во општеството и за почит од другите може да го поттикне некого да живее уреден живот. Самопочитувањето може да нè натера привидно да се чуваме од злото. И себичното срце може да прави великодушни дела. На кој начин тогаш можеме да заклучиме на чија страна сме?“. – *Патот кон Христа, 58.*

„За борбата против злото што го преплавува светот, Бог ни ставил на располагање обилни средства. Библијата претставува вистинска ризница на духовно оружје со кое можеме да се вооружиме и да се приготвиме за борбата“. – *Делата на апостолите, 502.*

б. Кој е единствениот начин расипано човечко срце да се промени во срце што се радува на праведноста? Јован 3:3.

„Она што некогаш го мразеле, сега го сакаат, а она што некогаш го сакале сега го мразат. Горделивите и наметливите сега стануваат кротки и понизни. Суетните и дрските сега стануваат сериозни и скромни. Пијаниот станува трезен, а разузданиот чист“. – *Патот кон Христа, 58.*

в. Кои се доказите за таа промена? Галатјаните 5:22,23.

„Старата природа, родена од крв и телесна волја, не може да го наследи Божјото царство. Старите начини, наследените склоности и поранешните навикни мора да се отфрлат; зашто благодатта не се наследува. Новото раѓање се состои во тоа да имате нови побуди, нови вкусови и нови склоности. Оние кои се родени во нов живот од Светиот Дух, станале соучесници на божествената природа и во сите свои навикни и практики ќе дадат доказ за нивната жива поврзаност со Христа. Кога луѓето кои тврдат дека се христијани ги задржуваат сите свои природни мани и склоности на карактерот, во што тогаш се разликуваат од светот? Тие не ја прифатиле вистината како нешто што ја посветува и облагородува душата. Тие не се наново родени“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1101.*

5. РОДЕНИ ПРЕКУ СЛОВОТО БОЖЈО

а. Што е тоа што има сила да направи таква радикална промена во срцето на расипаниот, зол човек? Римјаните 1:16; Јован 1:1; 15:3; 1 Петрово 1:23.

„Библијата е најпрекрасната од сите истории, затоа што е дело на Бога, а не на ограничен ум. Таа нè враќа низ вековите до почетокот на сите нешта и ни ја прикажува историјата на времињата и сцените за кои инаку никогаш не би знаеле. Таа ја открива славата Божја пројавена во делувањето на Неговата промисла за спасение на паднатиот свет. Таа на наједноставен јазик ја прикажува моќната сила на евангелието, кое, доколку се прифати, ќе ги пресече синџирите што ги врзуваат луѓето за сатанската кочија“. – *Fundamentals of Christian Education*, p. 377.

б. Што Божјото Слово поттикнува во нас и зошто е тоа толку неопходно за победнички живот? Римјаните 10:17; 1 Јованово 5:4. Како можеме да ја одржиме таквата победа до крајот на нашиот живот? Колосјаните 2:6.

„Кога верата така ги прима и присвојува начелата на вистината, тие стануваат составен дел на битието и движечка сила во животот. Примена во душата, Божјата Реч ги обликува мислите и влијае на развојот на карактерот.

Гледајќи постојано на Исуса со окоото на верата ние стануваме посилни. Бог ќе му даде најдрагоцени откровенија на Својот гладен и жеден народ. Таквиот ќе увиди дека Христос е личен Спасител. Кога се хранат со Неговата Реч, луѓето увидуваат дека таа е дух и живот. Речта ја уништува вродената земна природа и дава нов живот во Исуса Христа. Светиот Дух Доаѓа како Утешител на душата. Со помош на Неговата благодат што преобразува, во ученикот се репродуцира Божјиот лик и тој станува ново создание. Љубовта Доаѓа на местото на омразата, а срцето станува слично на Бога“. – *Копнежот на вековите*, 391.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Колку е сериозна борбата на христијанинот со злото?
2. Какво важно место зазема Словото во оваа борба?
3. Како може да се разбере длабочината на деструктивната природа на гревот?
4. Како доаѓа до преобразба на душата?
5. Како да ја одржиме нашата врска со Христа?

Огнени змии

„Дојдете при Мене сите, кои се трудите и сте обременети, и Јас ќе ви дадам одмор. Земете го Мојот јарем на себе и научете се од Мене, зашто Јас сум кроток и понизен по срце; и ќе најдете одмор на своите души; зашто Мојот јарем е пријатен и Моето бремено е лесно“ (Матее 11:28-30).

„Човечката природа на Божјиот Син е сè за нас. Таа е златната алка која ги поврзува нашите души со Христа, а преку Христа со Бога. Ова е тема која треба да ја проучуваме“. – *Selected Messages, bk. 1, p. 244.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ: *Копнежот на вековите, 48,49, 114-123.*

Недела

15. јануари

1. АВРАМОВО СЕМЕ

а. Опишете екстремно опасен став кој влијае на духовниот живот. Јован 8:33.

б. Што нè прави робови на гревот? Јован 8:34,39-44.

„Фарисеите тврделе дека се Авраамови деца. Исус им рекол дека тоа тврдење можат да го докажат само ако ги творат Авраамовите дела. Вистинските Авраамови потомци би живееле онака како што живеел тој, живот на послушност кон Бога. Тие не би се обидувале да го убијат Оној, Кој ја зборувал вистината што му ја дал Бог. Ковајќи заговор против Христа, рабините не правеле Авраамови дела. Фактот дека потекнуваат од Авраама сам по себе нема никаква вредност. Без духовната поврзаност со него, која се манифестира во тоа што би го имале истиот дух и би ги вршеле истите дела, тие не биле негови деца“. – *Копнежот на вековите, 466,467.*

в. На кој начин е можно да се ослободиме од тиранијата на суровиот господар? Јован 8:32,36; Галатјаните 3:29.

2. ШТО ЗНАЧИ ДА „ЗНАЕТЕ“?

а. Кое важно прашање го поставил Пилат во судницата? Јован 18:38 (прв дел). Каков одговор би добил доколку застанел за момент за да го слушне одговорот на Спасителот? Јован 14:6.

„Пилат посакал да ја дознае вистината. Неговиот ум бил збунет. Жедно ги прифатил зборовите на Спасителот, а неговото срце било поттикнато со голем копнеж да дознае што е всушност вистината и како може да се дојде до неа. ‘Што е вистина?’; прашал, но не го дочекал одговорот. Викотницата која доаѓала однадвор го потсетила за обврските во тој час, бидејќи свештениците бучно барале брзо делување. Излегувајќи повторно пред Евреите, Пилат енергично објавил: ‘Јас не наоѓам никаква вина во Него’“. – *Копнежот на вековите, 727.*

б. Објасни што може да се случи кога некој ја проучува Речта, а не го познава Бога. Марко 12:24; 2 Тимотеј 3:7.

„Садукеите си ласкале себеси дека од сите луѓе најстроγο се придржувале за Светото Писмо. Меѓутоа, Исус покажал дека тие не ја сфатиле неговата вистинска смисла“. – *Копнежот на вековите, 605.*

в. Како е можно да бидеме привлечени од Оној кој е непожелен за нашата падната природа? Јован 12:32; 8:28; Матеј 11:28-30.

„Секогаш кога законот ќе се претстави пред народот, учителот на вистината нека покаже кон престолот заоблен со виножитото на ветувањето, Христовата праведност. Славата на законот е Христос; Тој дошол да го направи законот голем и славен. Наведете јасно дека милоста и вистината се сретнале во Христа, и дека праведноста и мирот се прегрнале. Кога ќе погледнете кон Неговиот престол и ќе го принесете своето покајание, пофалба и благодарност на Бога, го усвршувате христијанскиот карактер и го претставувате Христа пред светот. Вие останувате во Христа, а Христос пребива во вас; го имате мирот што го надминува секое разбирање. Треба постојано да размислуваме за Христа и Неговата привлечна убавина. Ние мора да ги свртиме нашите мисли кон Исус, да ги прицврстиме за Него. Во секој разговор мораме да се задржиме на божествените особини“. – *The Ellen G. White 1888 Materials, p. 730.*

„Внимателно проучувајте го Божествено - човечкиот карактер и постојано прашувајте се ‘што би направил Исус на мое место?’“. – *Здравје и среќа, 491.*

3. ЗМИИ ВО ПУСТИНАТА

а. Каков лек им обезбедил Бог на оние што претрпеле каснувања од отровните змии во пустината? Што се барало од нив за да се излечат? Броеви 21:6-9.

„Бидејќи живееле под закрила на Божјата сила, тие и не ги забележувале безбројните опасности што постојано ги опкружувале. Во својата неблагодарност и неверство постојано ја споменувале смртта, и сега Господ дозволил смртта да дојде. Змиите отровници, што претставувале вистинска напаст за пустината, се нарекувани огнени змии поради страшното дејство на нивниот отров кој веднаш предизвикувал воспаление и брза смрт. Бидејќи врз Израелците не почивала веќе Божјата заштитничка рака, мнозина од народот биле нападнати од овие отровни созданија...

Бог му наредил на Мојсеја да направи змија од бронза која ќе личи на жива змија и да ја подигне на мотка високо среде народот. Секого што би го каснала змија, требало само да погледне во оваа змија од бронза и веднаш да оздрави. Тој тоа го сторил и низ логорот набргу се пронела радосна вест дека сите што биле каснати од овие отровници ќе останат живи само ако погледнат во змијата од бронза. Мнозина веќе изумреле, и кога Мојсеј ја подигнал змијата на мотка, некои не верувале дека само еден поглед на металната фигура ќе може да ги исцели. Тие изумреле поради своето неверство. Меѓутоа, мнозина верувале во моќта на од Бога даденото средство. Татковците, мајките, браќата и сестрите со страв и копнеж настојувале малаксаниот поглед на своите роднини, често и на оние на претсмртна постела, да го насочат кон подигнатата змија. Иако целосно исцрпени и на претсмртна постела, требало само еднаш да погледнат па веднаш потполно да оздрават.

Народот добро знаел дека силата што може да предизвика таква промена не се наоѓа во змијата од бронза. Моќта на исцелување можела да дојде само од Бога. Тој во својата мудрост одбрал токму таков начин за да ја покаже својата сила. Благодарение на тоа едноставно средство, народот бил наведен да сфати дека токму со својот сопствен грев упаднал во тоа зло. Истовремено добиле ветување дека нема причина да се плашат сè додека му се послушни на Бога, зашто Тој ќе ги сочува“. – *Патријарси и пророци, 429,430.*

б. Како ова искуство наликува на искуството на оние кои страдаат од каснувањето на старата змија (Откровение 12:9) и бараат исцелување? Јован 3:14,15; 1:29.

„Грешникот што се кае треба да го насочи својот поглед ‘кон Божјото Јагне, Кое ги зема на Себе гревовите на светот’ (Јован 1:29) и гледајќи во Него, тој се преобразува. Неговиот страв се претвора во радост, а неговите сомнежи во надеж. Се појавува благодарност. Каменото срце се крши. Плима на љубовта го исполнува срцето. Во него Христос е извор на вода што тече во вечен живот“. – *Копнежот на вековите, 439.*

4. КОЈ Е ИСУС?

а. Христос живеел совршен живот на земјата (1 Петрово 2:21,22), но сепак, наместо да бидат привлечени кон Него и Неговите верни следбеници, каков е одговорот на повеќето луѓе? 2 Тимотеј 3:12; Јован 3:19,20.

„Првите христијани навистина биле посебен народ. Нивното беспрекорно однесување и нивната непоколеблива вера претставувале постојан укор кој го нарушувал мирот на грешниците. Иако малубројни, без богатство, положба и почесни титули, тие насекаде, за оние што правеле зло биле страв и трепет, насекаде каде што нивниот карактер и нивното учење биле познати. Затоа безбожниците ги мразеле, исто така како што безбожниот Каин го мразел Авела. Оние што сакале да се ослободат од секакво ограничување од страна на Светиот Дух, го убивале Божјиот народ од истата причина со која се раководел Каин кога ја подигнал раката на својот роден брат. Од иста причина Евреите го отфрлиле и го распнале Спасителот, затоа што чистотата и светоста на Неговиот карактер биле јавен укор за нивната себичност и расипаност. Од Христовите денови па сè до ден-денес, Неговите верни ученици предизвикувале омраза и противење кај оние кои го сакаат патот на гревот и одат по него“. – *Големата борба*, 46.

б. Која е врховната сила, способна да го привлече човечкиот род, манифестирана во Христа? 1 Тимотеј 3:16; Јован 1:1-3; Евреите 1:8.

„Ако Христос создал сè, Тој постоел пред сè. Зборовите кажани во врска со ова прашање се толку децидни што никој не треба да се сомнева. Христос беше Бог во суштина и во највисока смисла. Тој беше со Бога од сета вечност, Бог над сите, благословен засекогаш“. – *Selected Messages, bk. 1, p. 247.*

„Бог со густа темнина ја обвиткал последната човечка агонија на Својот Син. Сите оние, кои го виделе Христовото страдање, биле уверени во Неговото божество. Тоа лице, кога еднаш ќе Го здогледаат човечките очи, никогаш не може да биде забравено. Како што лицето на Каин ја изразувало неговата вина за убиство, така Христовото лице изразувало невиност, спокојство и добрина – Божјиот лик. Меѓутоа, Неговите тужители не обрнувале внимание на тој небесен печат. Мноштво подбивачи со часови ја набљудувале Христовата агонија. Сега Божјата наметка милостиво Го сокрила од нивните погледи“. – *Копнежот на вековите*, 754.

„Размислувајте за Христовото понижување. Тој зеде на Себе падната и напатена човечка природа, понижена и извалкана од гревот. Тој го зеде мачното бреме на нашите таги, ја понесе нашата болка и срам. Тој ги издржа сите искушенија на кои е изложен човекот. Во Него се соединија човечкото и божественото; божествениот Дух престојувал во храмот на човечкото тело“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 4, p. 1147.*

5. БОГ СТАНА ТЕЛО

а. Што станало ова божествено Битие за да го спаси човечкиот род од страшно страдање и состојба на безнадежност? Јован 1:14; Евреите 2:9.

б. Опишете што презел Христос во својата безгрешна божествена природа. Евреите 2:10,11,14,17.

в. Колку Исус морал да се понизи за да може крстот на Голгота да има привлечна сила?

„Имајќи го ова на ум, можат ли луѓето и најмалку да се возвишат? Следејќи го животот, страдањата и понижувањата Христови, дали можат да ги кренат гордите глави ако не поднеле никакво искушение, срам и понижување? Им велам на Христовите следбеници: Гледајте на Голгота и поцрвенете од срам поради вашите самоправедни мисли. Сето ова понижување на Небесното Величество беше поради вината на осудениот човек. Во Своето понижување Тој се спуштал сè подлабоко и подлабоко сè додека не се спуштил до најголемите длабочини до кои воопшто можел да допре, за да го подигне човекот од неговата морална изопаченост“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 5, pp. 1127, 1128.*

„А од што се откажуваме ние кога ќе дадеме сè? Од осквернетото со грев срце, за Христос да го очисти, да го испере со Својата крв и да го спаси со Својата ненадмината љубов. Но сепак луѓето мислат дека е тешко да се откажеме од сè! Се срамам да слушам кога се зборува за тоа, се срамам да пишувам за тоа.

Бог не бара да се откажеме од нешто што би можеле за свое добро да го задржиме. Во сè што прави Тој пред очите го има доброто на Своите деца. Кога барем сите оние што не го избрале Христа би можеле да сфатат дека Тој им нуди нешто многу подобро од она што самите го посакуваат“. – *Патот кон Христа, 46.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Какви поуки можеме да научиме од Евреите кои биле деца на Авраам?
2. Како, додека ја проучуваме Библијата, можеме целосно да ја промашиме нејзината суштина?
3. Кои поуки можам да ги научам од смртоносните змии во пустината?
4. Што ни овозможува да бидеме привлечени кон Човекот од Голгота?
5. Зошто Исус ја примил грешната човечка природа?

Дај ми масло во мојата светилка

„Не со сила ни со снага туку со Мојот Дух! - слово е на Господа над Војските“ (Захарија 4:6).

„Нашето посветување е дело на Отецот, Синот и Светиот Дух. Тоа е исполнување на заветот што Бог го склучил со оние кои се обврзале да стапат во свет однос со Отецот, со Неговиот Син и со Неговиот Дух. Дали сте повторно родени? Дали станавте ново суштество во Христа Исуса? Потоа соработувајте со трите големи небесни сили кои работат во ваша корист. Правејќи го ова ќе му ги откриете на светот начелата на праведноста.“ – *The Signs of the Times, June 19, 1901.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

Делата на апостолите, 47-56.

Недела

22. јануари

1. КОЈ Е СВЕТИОТ ДУХ?

а. Колку долго постои Светиот Дух? Создавање 1:2; Псалм 51:11; Евреите 9:14.

б. Опишете ја и објаснете ја сеопфатната природа на Божјиот Дух. Псалм 139:7-12; 1 Коринтјаните 2:9-12; 2 Петрово 1:21.

„Во текот на старозаветниот период влијанието на Светиот Дух се забележувало на упадлив начин, но не во потполност. Со векови биле упатувани молитви за исполнување на Божјото ветување за дарот на Светиот Дух, и ни една од тие искрени молитви не е заборавена пред Бога.“ – *Мојот живот денес, 36.*

„Пред да се појави гревот, Адам уживал во отворено заедништво со својот Творец; но бидејќи човекот се одвоил од Бога преку престап, на човештвото му била ускратена оваа привилегија. Меѓутоа, преку планот на спасението, отворен е пат преку кој жителите на земјата сè уште можат да имаат контакт со небото. Бог комуницирал со луѓето преку Својот Дух, а божествената светлина му била пренесена на светот преку откровенијата на Неговите избрани слуги.“ – *God’s Amazing Grace, p. 190.*

2. ДАЛИ СВЕТИОТ ДУХ Е ЛИЧНОСТ?

а. Наведете некои карактерни црти кои ја покажуваат личноста на Светиот Дух.

(1) Духот знае. 1 Коринтјаните 2:9-12.

(2) Може да сака. Римјаните 15:30.

(3) Може да биде во интимна заедница. 2 Коринтјаните 13:14.

(4) Бидејќи може да биде во заедница, мора и да зборува. 1 Тимотеј 4:1.

(5) На тој начин може и да поучува. 1 Коринтјаните 2:13.

(6) Може да биде сведок. Римјаните 8:16.

„Христос им оставил сигурно ветување на Своите следбеници дека по Неговото вознесение ќе им го испрати Својот Дух. ‘Одете’, рекол Тој, ‘и научете ги сите народи, крштавајќи ги во името на Отецот (личноста на Бога), и Синот (личноста на Кнезот и Спасителот), и Светиот Дух (испратен од небото да биде Христов претставник), учејќи ги да држат сè што ти заповедав; и еве ме со тебе сите денови до крајот на светот’“.
– *The Review and Herald, October 26, 1897.*

„Треба да сфатиме дека Светиот Дух, кој е личност како што Бог е личност, оди по оваа земја.

Светиот Дух е личност, бидејќи Тој ‘му сведочи на нашиот дух дека ние сме чеда Божји’ (Римјаните 8:16). Кога се дава ова сведоштво, тоа го носи со себе и својот доказ. Во такви моменти веруваме и сме сигурни дека сме Божји деца...

Светиот Дух има своја личност; инаку, Тој не би можел да му сведочи на нашиот дух и со нашиот дух дека сме Божји деца. Тој мора да биде и божествена личност, бидејќи во спротивно не би можел да ги испита тајните што се кријат во Божјото срце. ‘Бидејќи, кој човек знае што има во човекот, освен човечкиот дух кој живее во него? Па така и Божјото не го знае никој, освен Божјиот Дух’ (1 Коринтјаните 2:11)“.
– *Evangelism, pp. 616, 617.*

„Обременет со човечка природа, Христос не можел лично да биде на секое место; затоа за нивно добро беше Тој да ги остави, да отиде кај Својот Отец и да им го испрати Светиот Дух да биде Негов наследник на земјата. Светиот Дух не поседува човечки облик и не зависи од него. На тој начин, Христос можел да биде на секое место преку Својот Свети Дух, како сеприсутен“.
– *Manuscript Releases, vol. 14, p. 23.*

„Постојат три живи личности во небесното трио; во името на овие три големи сили - Отецот, Синот и Светиот Дух - се крштаваат оние кои го прифаќаат Христа со жива вера; и овие сили ќе соработуваат со послушните поданици на небото во нивните напори да живеат нов живот во Христа“.
– *Evangelism, pp. 615.*

3. ДАЛИ СВЕТИОТ ДУХ Е ЛИЧНОСТ? (ПРОДОЛЖЕНИЕ)

а. Кои се уште некои карактеристики кои ја прикажуваат личноста на Светиот Дух?

(1) Тој посредува за нас кога се молиме. Римјаните 8:26,27.

(2) Тој дава посебни дарови. 1 Коринтјаните 12:7-11.

(3) Тој исто така го повикува грешникот на покајание. Откровение 22:17.

(4) Тој не само што го повикува грешникот на покајание, туку и го запечатува или утврдува во верата. Ефесјаните 1:13.

(5) И бидејќи нè запечатува или утврдува, на што сме предупредени? Ефесјаните 4:30.

(6) Бидејќи е личност, Исус на Светиот Дух му ја доделува личната замена „Тој“ или „Нему“ 24 пати. Еден таков пример се наоѓа во Јован 14:16,17.

„Христос нашиот Посредник и Светиот Дух постојано се застапуваат за човекот, но Духот не посредува за нас како Христос, кој се повикува на Својата крв, пролеана од создавањето на светот; Духот делува на нашите срца, извлекувајќи од нас молитви и покајание, пофалби и благодарност. Благодарноста што тече од нашите усни е резултат на тоа што Духот ги допира жиците на душата во светите спомени, бидејќи ја музиката на срцето“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 6, pp. 1077, 1078.*

„Среќата се состои од мали и големи нешта... Ако сакаме да станеме како Христос и да го примиме Неговиот карактер, мораме да ја тренираме душата преку мали нешта до секојдневно прогресивно посветување. Немаме време за губење. Ако сакате да втиснете печат за да оставите јасен отпечаток на високо, нема да го туркате насилно и со сета сила, туку го ставате печатот внимателно и цврсто го притискате додека високо не добие форма. Токму така Бог постапува со нашите души... Светиот Дух постојано, а не само одвреме-навреме, всадува во нас нов живот според Христовото подобие“. – *In Heavenly Places, p. 66.*

„Светиот Дух стои зад секоја искрена молитва. Научив дека во сите мои посреднички молитви Духот посредува за мене и за сите свети; но Неговото посредување е во согласност со Божјата волја, никогаш не е спротивно на неа. ‘И така Духот ни помага во нашите слабости’; а Духот, бидејќи е Бог, ги познава Божјите мисли; затоа, во секоја наша молитва за болните или за други потреби, треба да се земе предвид Божјата волја“. – *The Signs of the Times, October 3, 1892.*

4. КОЕ Е ДЕЛОТО НА СВЕТИОТ ДУХ?

а. Откако Исус отиде да посредува за нас од десната страна на Божјиот престол, што ни покажува дека Светиот Дух е личен претставник на Спасителот? Јован 15:26; 16:13,14.

б. Што обезбедува Светиот Дух за нашето осамено срце во отсуство на нашиот сакан Пријател? Јован 16:7.

в. Како Тој нè води до преобраќање? Јован 16:8; Захарија 4:6.

„Духот ќе им биде даруван заради преродување, а без тоа Христовата жртва би била безуспешна. Моќта на злото зајакнувала низ вековите и било неверојатно колку луѓето немоќно се потчинувале на ропството на сатаната. Да се пружи отпор на гревот и да се совлада може само со моќното делување на Третото Лице на Божеството, Кој не Доаѓа со никаква ограничена енергија, туку со целосна божествена сила. Духот го спроведува во дело она што го извојувал Спасителот на светот. Со силата на Светиот Дух срцето се чисти од гревот. Со помош на Светиот Дух верникот станува учесник во божествената природа. На Своите следбеници Христос им го дава Својот Дух, како божествена сила, за да ги совладаат сите наследени и стекнати склоности кон злото и црквата да го прими печатот на Неговиот карактер“. – *Копнежот на вековите*, 671.

„Христовиот лик врежан во срцето се огледа во карактерот, во практичниот живот, од ден на ден, бидејќи ние сме претставници на нашиот личен Спасител. Светиот Дух им е ветен на сите што ќе го побараат. Додека ги пребарувате Светите списи, Светиот Дух е покрај вас и го претставува Исуса Христа“. – *General Conference Daily Bulletin, February 15, 1895*.

„Проповедањето на словото нема никаква корист без присуството и помошта на Светиот Дух, бидејќи овој Дух е единствениот делотворен учител на божествената вистина. Само кога вистината ќе допре до срцето, таа ќе ја разбуди совеста и ќе го преобрази животот. Проповедникот може да го претстави словото на Божјата реч, тој може да биде запознаен со сите негови заповеди и ветувања; но неговото сееење на семето на евангелието нема да биде успешно доколку ова семе не оживее со небесната роса. Без учество на Божјиот Дух, ниту едно образование, ниту една предност, колку и да е голема, не може да го направи човекот канал на светлината“. – *Gospel Workers*, p. 284.

5. ВРСКАТА НА СВЕТИОТ ДУХ СО ЦРКВАТА

а. Како човекот доаѓа до целосно познавање на вистината? Јован 16:13.

б. Бидејќи тоа е дело на Светиот Дух, каква е Неговата улога во помагањето да ја најдеме вистинската црква? 1 Тимотеј 3:15.

в. Бидејќи е толку важно да го имаме Светиот Дух во нашите животи, што треба да правиме за да ја поседуваме Неговата сила во полнота? Лука 11:9-13.

„Кнезот на силите на злото може да биде ограничен само со Божјата сила, која е во третото лице на Божеството, Светиот Дух“. –*Evangelism*, p. 617.

„Сè додека црквата се задоволува со мали нешта, таа е лишена од правото да прими големи нешта од Бога. Но, зошто не гладуваме и не жеднееме по дарот на Светиот Дух, бидејќи тој е средство со кое срцето може да се чува чисто? Господ одредил божествената сила да соработува со човечките напори. Од најголема важност е христијанинот да го разбере значењето на ветувањето за Светиот Дух непосредно пред второто доаѓање на нашиот Господ Исус. Зборувајте за тоа, молете се за тоа, проповедајте за тоа; бидејќи Бог повеќе сака да го даде Светиот Дух отколку родителите да им дадат добри дарови на своите деца“. – *The Review and Herald*, November 15, 1892.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Како знаеме дека Светиот Дух бил активен Посредник во старозаветните времиња?
2. Кои се доказите дека Светиот Дух е личност?
3. Која е разликата помеѓу посредувањето на Исус и Светиот Дух?
4. Кои се некои од најважните улоги на Светиот Дух во планот на спасението?
5. Која е улогата на Светиот Дух во помагањето на луѓето да разберат која е вистинската црква?

Дар во првата сабота за Глобална помош при катастрофи

Природните катастрофи стануваат се почести и посериозни насекаде во светот. Тие вклучуваат – но не се ограничени на – земјотреси, цунами, циклони, торнада, урагани, поплави и вулкански ерупции. „Од југ доаѓа бура, од север - студ. Од дувањето Божјо настанува лед... Со влага ги полни облаците; а од облаците зрачи светлината Негова, и тие се движат целата земја според волјата Негова, за да го извршат она што им го заповедал Тој. Тој им заповеда да отидат или за казна, или за благослов, или за помилување“ (Јов 37:9-13) п о

Семоќниот секогаш ги има на ум најдобрите интереси на оваа прекрасна планета и суштествата што Тој ги создал - но денес многу чудни и екстремни временски појави доаѓаат токму од арсеналот на заколнатиот непријател на душите:

„Додена сатаната им се претставува на човечките синови како голем лекар кој може да ги исцели сите нивни болести, во исто време тој ќе ги обреме со болести и несреќи и цели градови ќе претвори во урнатини и пустош. Дури и сега е на дело. Во несреќите и катастрофите на море и на копно, во големите пожари, во страшните торнада придружувани со град, во бурите, во поплавите, во циклоните, во високите бранови и во земјотресите, на секое место и во илјадници облици сатаната ја покажува својата моќ. Тој ја уништува зрелата жетва и тогаш настапуваат глад и неволја. Тој го исполнува воздухот со смртни зарази и илјадници умираат од епидемии. Овие појави ќе бидат сè почести и сè поужасни. Со масовно уништување ќе бидат зафатени не само луѓето туку и животните. Тагува, нажалена е земјата; опаднала... И земјата е осквернета под жителите свои, зашто тие ги прекршија законите, го изменија уставот, го нарушија вечниот завет“ (Исаија 24:4,5) – *Големата борба*, 589.

Што и да се случи, на кој начин се повикани Божјите деца да одговорат на огромното човечко страдање што се случува како резултат на природните катастрофи?

Господ нè повикува да го следиме Неговиот сопствен пример на земјата со тоа што ќе посегнеме да го ублажиме страдањето каде и да постои. Основните животни потреби наеднаш се губат кога ќе се случи некоја природна катастрофа, затоа наша христијанска должност е да помогнеме колку што можеме и каде можеме. Вашата дарешлива донација за Глобална помош при катастрофи помага да се овозможи ова. Благодарам однапред!

Вашиите браќа и сестри од Генералната конференција

Евангелието во Стариот Завет

„Навистина, сè што е напишано некогаш, напишано ни е нам за поука, за да имаме надеж преку трпението и преку утехата од Писмата“ (Римјаните 15:4).

„Исус дојде на овој свет за да го спаси Својот народ од неговите гревови. Тој нема да нè спаси во нашите гревови затоа што не е слуга на грегот. Ние мораме да одговориме на Христовата привлечна сила, да се покаеме за нашите гревови и да се соединиме со Христа како што прачката е соединета со лозата“. – *The Signs of the Times, February 15, 1892.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

Патријарси и пророци, 63-70.

Недела

29. јануари

1. ПОУКИ ОД ИСТОРИЈАТА

а. Која е главната причина за проучување на историјата, особено на светата историја? Проповедник 3:15.

„Во сите векови Божјото дело на земјата во секоја голема реформација и во секое верско движење покажува голема сличност. Начелата на Божјото постапување со луѓето се секогаш исти. Важните движења во денешницава имаат сличности со оние од минатите векови, а искуствата на Црквата во изминатите векови содржат драгоцен попки за нашето време“. – *Големата борба, 343.*

б. Бидејќи проучувањето на историјата ни ја дава надежта на евангелието (Римјаните 15:4), што таа надеж ѝ нуди на душата погодена од грегот? Римјаните 1:16; Лука 19:10.

„Секој дел од Библијата настанал со божествено вдохновение и служи за полза. На Стариот Завет треба да му се посвети исто внимание како и на Новиот. Додека го проучуваме Стариот Завет, ќе пронајдеме живи извори кои избиваат онаму каде немарниот читател гледа само пустина“. – *Воспитување, 191.*

2. СОВРШЕНСТВО НА СОЗДАВАЊЕТО

а. Каков карактер имале првиот човек и жена кога само што излегле од рацете на својот Творец? Создавање 1:31; Проповедник 7:29.

„На човекот му било доделено да биде Божја слика и според надворешниот изглед и според карактерот. Единствено Христос е ‘сјај на славата’ (Евреите 1:3) на битието на Отецот додека човекот е создаден според Божјиот лик. Неговата природа била во целосна хармонија со Божјата волја. Неговиот ум бил во состојба да го сфати она што е божествено. Склоностите му биле чисти; разумот владеел над неговите желби и страсти. Чувствувал среќа и светиња во тоа што на себе го носел Божјиот лик и што живеел во полна хармонија со неговата волја“. – *Патријарси и пророци, 45.*

б. Што се барало за човечкиот род да остане во оваа совршена состојба и да живее вечно? Создавање 2:16,17.

„Христос не ги намалил барањата на законот. Со недвосмислен јазик, Тој ја претставил послушноста како услов за вечен живот - истиот услов кој се барал од Адама пред неговиот пад. Господ денес нè очекува од човекот ништо помалку отколку што очекувал од него во Едем - совршена послушност, непрекорна праведност. Барањата на заветот на милоста се исто толку широки како и барањата во Едем, апсолутна хармонија со Божјиот закон, кој е свет, праведен и добар“. – *Христовите поуки, 391.*

в. Бидејќи човекот не успеал/згрешил (Создавање 3), какви биле последиците не само за нашите прародители, туку и за целата раса? Римјаните 5:12; 6:23.

„Со послушноста кон Божјиот Закон, човекот е заграден како со некоја ограда која го чува од злото. Кој само во една точка ја руши оваа бариера која Бог ја подигнал, ја уништува нејзината моќ да го заштити, бидејќи тој го отворил патот по кој непријателот може да влезе да пустоши и уништува.

Со тоа што се осмелиле само во една точка да се оглушат на Божјата волја, нашите прародители ги отвориле браните преку кои злото го преплавило целиот свет. Секој кој ќе го следи нивниот пример, ќе пожнее слични резултати. Божјата љубов е темел на секој пропис на Неговиот Закон, а оној кој отстапува од заповедите, ја причинува сопствената несреќа и пропаст“. – *Мисли од гората, 52.*

3. ДЕФИНИЦИЈА НА ГРЕВОТ

а. Како знаеме дека престапот на Адам вклучувал и прекршување на Божјиот закон? Римјаните 7:7; спореди со Излез 20:17; 1 Јованово 3:4.

„Мнозина кои учат дека Божјиот закон не е задолжителен за човекот, упорно докажуваат дека човекот не е во состојба да ги исполни неговите прописи. Меѓутоа, ако тоа е точно, зошто тогаш Адам би морал да поднесе казна за својот прекршок? Гревот на нашите прародители го изложил на страдања и на неволји целиот свет; и кога Бог не би бил толку добар и милослив, човештвото одамна би пропаднало во безнадежен очај. Никој нека не се лаже: ‘Платата, што ја дава гревот, е смрт’ (Римјаните 6:23). Престапнувањето на Божјиот закон денеска не е помалку казниво отколку што било тогаш кога е изречена казната над таткото на човечкиот род“. – *Патријарси и пророци, 61.*

„Без Законот луѓето немаат вистинска претстава за Божјата светост и чистота, ниту за сопствената вина и нечистотија. Тие не ја сфаќаат својата грешност и не чувствуваат потреба од покајание. Бидејќи не согледуваат дека како престапници на Божјиот закон се изгубени, тие не ја сфаќаат ниту својата потреба дека им е потребна Христовата крв на помирување. Тие се надеваат во спасение без темелна промена на срцето и без реформа во животот. На тој начин се зголемува бројот на површни обратувања, и мнозина се приклучуваат кон црквата кои никогаш вистински не се соединиле со Христа“. – *Големата борба, 468.*

б. Додека ги читаме овие текстови, како Библијата ни покажува дека Исус навистина дошол да нè спаси од престапот на законот? Матеј 1:21.

„Исус умре за да го спаси Својот народ од неговите гревови; а спасението во Христа значи да се престане да се крши Божјиот закон и ослободување од секаков грев. Ниту едно срце во кое владее непријателство кон Божјиот закон не е во хармонија со Христос, кој пострада на Голгота за да го оправда и воздигне законот пред вселената“. – *Faith and Works, p. 95.*

„Имаме прекрасен Пријател во Исус, кој дојде да го спаси Својот народ од престапот на законот. Што е грев? Единствената дефиниција за гревот е дека тој е престап на законот. Потоа, тука е Исус Христос, кој се појавува веднаш и ни ја дарува Својата праведност; ние не можеме да победиме со нашите сопствени сили, туку со вера во Него. Ако верувате во Исус Христос, ќе Го имате денес. Мора да верувате дека Тој е вашиот Спасител и дека Тој ви ја припишува Својата праведност затоа што умрел и затоа што бил послушен на секое барање на прекршениот Божји закон. Ако го направите ова, ќе имате спасоносно знаење за Исус Христос. Адам и Ева го изгубиле Едем затоа што го прекршиле законот, но ако вие го прекршите, ќе го изгубите рајот“. – *The E. G. White 1888 Materials, p. 128.*

4. ТАТКО НА ВЕРНИТЕ

а. Зошто старозаветниот патријарх Авраам е познат како татко на верните? Галатјаните 3:6-9.

„Тестот на Авраам бил најтешкиот со кој човек може да се соочи. Да не се одржал тогаш, тој никогаш немаше да биде запишан како татко на верните. Да отстапил од Божјата заповед, светот би изгубил инспиративен пример на безусловна вера и послушност. Поуката беше дадена да блеска низ вековите, за да научиме дека ништо не е толку драгоценост што не можеме да му го дадеме на Бога. Кога секој добиен дар го сметаме за Божја сопственост, кој треба да се користи во Неговата служба, тогаш го обезбедуваме Неговиот благослов. Вратете му ги на Бога вашите доверени имоти, и ќе ви биде доверено уште повеќе. Но, ако го задржите својот имот за себе, нема да добиете награда во овој живот и ќе ја изгубите наградата на идниот вечен живот“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 1, p. 1094.*

„Местото на кое што храмот бил изграден долго време се сметало за свето. На тоа место Авраам, таткото на верните, ја открил својата подготвеност да го жртвува својот единствен син покорувачки и се на Божјата заповед. Тука Бог го обновил Својот завет на благослов со Авраам, завет кој го содржел славното месијанско ветување до човечкиот род за избавување преку жртвата на Синот на Севишниот“. – *Пророци и цареви, 37.*

б. Како ветувањето за семето покажува дека Евангелието било проповедано уште во времето на Авраам? Создавање 22:15-18; Галатјаните 3:16.

„Истиот тој завет бил обновен со Аврама во ветувањето: ‘И ќе бидат благословени преку потомството твое сите народи на земјата’ (Создавање 22:18). Тоа ветување укажувало на Христа. Аврам така и го сфатил (види Галатјаните 3:8,16), па од Христа и очекувал проштавање на грехот. Таа вера му е засметана во праведност. Заветот склучен со Аврама исто така ја поддржувал важноста на авторитетот на Божјиот закон“. – *Патријарси и пророци, 370.*

в. Зошто Авраам бил издвоен како оној кој го примил Евангелието, а многу други луѓе во неговото време не биле? Создавање 26:5; Јаков 2:19-24.

„И Му поверува Аврам на Господ. Како знаеме дека верувал? Неговите дела сведочеа за карактерот на неговата вера, а неговата вера му се сметаше за праведност“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 7, p. 936.*

5. ЗАКОНОТ ВО ОСТАТОКОТ ОД СТАРИОТ ЗАВЕТ

а. Кои други примери имаме дека законот постоел пред Бог буквално да го изговори на гората Синај (Второзаконие 5:22-26)? Излез 15:26; 16:28.

„Во текот на своето долго патување низ пустината Израелците секоја седмица биле очевидци на тројно чудо што требало во нивната душа да ја вреже свеста за значењето и за светоста на саботата. Шестиот ден паѓало двојно количество мана, а седмиот ден воопшто не паѓала. Освен тоа, само оној дел што бил наменет за сабота не се расипувал преку ноќта додека инаку маната оставена за утредента редовно се расипувала.

Околностите во врска со давањето на мана даваат убедливи и непобитни докази дека празнувањето на саботата не било воведено дури кога е даден законот на Синај, како мнозина што тврдат. За задолжителноста на празнувањето на саботата Израелците знаеле уште пред да стигнат на Синај. Светоста на денот за одмор постојано им била предочувана на тој начин што секој петок морале да соберат двојно количество мана за да имаат за сабота, кога таа воопшто не паѓала. А кога некои од народот и во сабота излегле да собираат мана, Господ поставил прашање: ‘До кога ќе се противите на заповедите Мои и на законот Мој?’“ – *Патријарси и пророци, 296,297.*

б. Што сакал Бог Израелците да направат со изговорениот и пишаниот морален закон од Десетте заповеди? Второзаконие 6:1-9.

в. Како знаеме дека Господ ја задржал оваа позиција до крајот на Стариот завет? Малахија 4:4; 3:6.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. На кој начин начелата на библиската историја се применуваат во денешно време?
2. Кое барање, кое потекнува од Едем, покажува дека Бог не се менува?
3. Која е целта на Исусовото доаѓање на овој свет во однос на проблемот со гревот?
4. Како Авраам ја докажал својата вера со неговите дела?
5. Каков треба да биде нашиот однос кон Божјиот закон?

Божјиот вечен закон

„Зашто ова е љубовта Божја: да ги исполнуваме Неговите заповеди; а Неговите заповеди не се тешки“ (1 Јованово 5:3).

„(Исус) бара од нас да се љубиме еден со друг така како што Тој нè љуби нас. Вистинската вера се заснова на љубов кон Бога, љубов која нè наведува да се љубиме еден со друг. Таквата љубов е полна со благодарност, понизност, трпение, самопожртвување, воздржување, милост и простување. Таа го посветува сиот живот и своето благотворно влијание постојано го пренесува и на другите“. – 4 *Сведоштво*, 223.

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

Патријарси и пророци, 303-314.

Недела

5. февруари

1. НЕПРОМЕНЛИВИОТ ТВОРЕЦ

а. Што треба да разбереме за Христовиот однос кон Божјиот морален закон додека живеел овде на оваа земја како Син Човечки? Матеј 5:17,18.

б. Колку биле посебни еврејските водачи во поглед на надворешното почитување на законот? Матеј 23:23; Филипјаните 3:4.

„(Еврејските водачи) ревно се труделе да одржат само надворешен изглед на светост, но истовремено ја запоставиле светоста на срцето. Држејќи се за словото на законот, постојано го кршеле неговиот дух. Ним им била неопходна онаа промена што Христос му ја објаснил на Никодим ново морално раѓање, очистување од гревот и обновување на знаењето и на светоста“. – *Копнежот на вековите*, 173.

в. Што можеме да забележиме во врска со судењето на Исус, што јасно покажува дека Тој не го прекршил законот? Матеј 26:59,60.

„Ниту Спасителот, ниту Неговите следбеници не ја престапиле четвртата заповед. Христос бил жив претставник на законот. Во Неговиот живот не можел да се најде ниту еден прекршок на Неговите свети прописи. Фрлајќи поглед на едно мноштво сведоци, кои барале можност да го осудат, Тој можел неоспорно да каже: ‘Кој од вас ме обвинува за грев?’ (Јован 8:46)“. – *Копнежот на вековите*, 287.

2. ЗАКОН ВО ИСУСОВОТО СРЦЕ

а. Што било подготвено за Исус кога дошол на земјата? Евреите 10:5-10.

„Не била случајност, туку божествен план, што Спасителот на светот ја оставил настрана Својата круна, ја соблекол Својата царска облека и дошол во нашиот свет како човек. Тој ја облекол Својата божественост со човечка природа, за да може да застане на чело на човечкото семејство, Неговата човечка природа била соединета со човечката природа на расата падната поради непослушноста на Адам“. – *The Southern Work*, p. 85.

б. Кога го читаме истиот пасус во Стариот завет за Христос, што било проречено дека ќе има во Неговото срце? Псалм 40:6-8.

„Прекршувањето на законот резултирало со грев, тага и смрт. Сатаната изјавил дека ќе им докаже на световите што Бог ги создал и на небесните суштества дека е невозможно да се запази Божјиот закон. Кога Адам попуштил на искушението на непријателот и паднал од својата возвишена и света положба, сатаната и неговите ангели се радувале. Но, од Божјиот престол се слушнал глас, изговарајќи зборови со мистериозна смисла. (Псалм 40:6-8). Кога човекот паднал, Христос ја објавил Својата намера да стане негова замена и гаранција“. – *The Review and Herald*, September 3, 1901.

в. Кога го прифаќаме Христа во срцето, што друго прифаќаме заедно со Него? Псалм 119:70,72,77,174.

„Јаремот што не впрегнува во служба е Божјиот закон. Големиот закон на љубовта, откриен во Едем, објавен на Синај и во Новиот Завет запишан во срцето е она што го врзува работникот за Божјата волја. Кога би биле препуштени да се поведуваме по своите склоности, да одиме таму, каде што не води нашата волја, би паднале во сатанските редови и би ги поседувале неговите особини. Затоа Бог не ограничува со Својата волја, која е возвишена, благородна и воздигнувачка. Тој сака трпеливо и мудро да ги земеме должностите на служба. Христос во човечкиот облик го понел јаремот на служба“. – *Копнежот на вековите*, 329.

„Правдата е светост, сличност со Бога, а ‘Бог е љубов’ (1 Јованово 4:16). Таа е во согласност со Божјиот Закон ‘зашто сите Твои заповеди се праведни’ (Псалм 119:172), а ‘љубовта е исполнување на Законот’ (Римјаните 13:10). Правдата е љубов, а љубовта е светлина и живот Божји. Божјата правда е отелотворена во Христа. Примајќи го Него, ја примаме и правдата“. – *Мисли од гората*, 18.

3. СПОРЕД ЗАКОНОТ И ПРОРОЦИТЕ

а. Кога Исус им објаснувал на учениците дека Неговиот живот е жив доказ дека Тој е Месијата, кои текстови ги користел? Лука 24:27,44.

„Сакал да го просветли нивниот ум и да ја утврди нивната вера во ‘најсигурното пророчко слово’. Сакал вистината да фати поцврст корен во нивното срце не само затоа што била потпрена со Неговото лично сведоштво, туку и поради сигурниот доказ што се наоѓал во симболите и во сенките на обредниот закон, како и во пророштвата на Стариот завет. На Христовите следбеници им било потребно да имаат разумна вера не само заради самите нив, туку и на светот да можат да му ја пренесат вистинската претстава за Христа. Како прв чекор во пренесувањето на ова знаење Исус учениците ги упатил на „Мојсеј и на сите пророци“. Такво било сведочењето на воскреснатиот Спасител за вредноста и значењето на Старозаветните списи“. – *Големата борба*, 349.

б. Како учениците, додека ја проповедале евангелската порака, докажале дека Исус е Ветениот? Дела 28:23.

„Божјиот Дух ги насочувал изговорените зборови и срцата на присутните биле трогнати. Повикувајќи се на пророштвата од Стариот завет, апостолот изјавил дека тие буквално се исполниле во службата на Исуса Назареканецот и тоа осведочило многу души кои копнежливо го очекувале доаѓањето на ветениот Месија. Со полна сигурност изговорените зборови на говорникот дека „ветувањето“ на спасението дадено еднакво и на Евреите и на незнабошците, им дале надеж и радост на оние кои по потекло не се вбројувале меѓу Аврамовите синови“. – *Делата на апостолите*, 172,173.

„Проповедајќи им на Солунјаните, Павле се повикува на старозаветните пророштва кои укажувале на Месија. Во текот на својата мисија Христос го приготвил духот на учениците да ги сфатат овие пророштва: ‘Па, како почна од Мојсеј и од сите пророци, им зборуваше што е кажано за Него во целото Писмо’ (Лука 24:27). Проповедајќи го Христа, Петар се повикал на доказите од Стариот завет. На ист начин постапил Стефан. И Павле во својата служба се повикувал на цитати од светите списи во кои е преткажано не само раѓањето, туку и страдањето, смртта, воскресението и вознесението на Христа. Инспириран со сведоштвата на Мојсеја и пророците, тој Исуса од Назарет јасно и неспорно го идентификувал со претскажаниот Месија и покажал дека гласот кој зборувал преку патријарсите и пророците всушност бил Христов глас“. – *Делата на апостолите*, 221,222.

4. ЗАКОНОТ И ВЕРАТА

а. Дали верата во Исус како наш личен Спасител го укинува законот? Зошто да или зошто не? Римјаните 3:31.

б. Каков благослов им е изречен на оние што ги држат заповедите? Откровение 22:14.

„Откако ги прекршиле Божјите заповеди, Адам и Ева биле проколнати и го изгубиле правото на дрвото на животот. Христос умрел за да го спаси човекот, а сепак да ја зачува честа на Божјиот закон. Тој вели: ‘Блажени се оние што ги исполнуваат заповедите Негови, за да бидат достоини за дрвото на животот и да влезат во градот низ портите’. Божјиот Син овде го претставува извршувањето на Божјите заповеди како услов да имаме право на дрвото на животот. Прекршувањето на Божјите заповеди го лишило човекот од секое право на дрвото на животот. Христос умрел за благодарение на Својата крв, послушноста на Божјиот закон да го удостои човекот за небесен благослов и повторно да му даде право на дрвото на животот”. – *Spiritual Gifts, vol. 3, p. 88.*

„Ангелите беа насекаде околу нас додека преку Стакленото море чекоревме кон вратите на Градот. Исус ја подигна Својата моќна, славна рака, се прифати до бисерните порти и ја отвори наназад на нејзините блескави шарки велејќи ни: ‘Ви е оправте своите облеку во Мојата крв и цврсто стоевте заради Мојата вистина; влезете внатре’. И сите влеговме внатре чувствувајќи дека имаме целосно право на Градот”. – *Рани списи, 17.*

в. Како ова докажува дека Бог никогаш не се менува? Евреите 13:8.

„Исус ќе направи големи работи за нас ако верно ги извршуваме нашите должности. Ние мора да ја предадеме нашата волја на Божјата волја. Мораме да Му оддадеме чест на Господа со послушност на сите Негови заповеди, дури и во работите што го нарекуваме ситници. Вистината, како и нејзиниот божествен Автор, е непроменлива во своите барања, иста вчера, денес и засекогаш. Не е во согласност со човечките традиции, не се прилагодува на нивните мислења. Вистината отсекогаш предизвикувала поделба меѓу Божјиот народ и светот. Но, ако нашата позиција како посебен народ во поранешните години била одобрена од Бога, како Тој гледа на нашата сегашна положба? Дали сме напредувале во духовноста откако отстапивме од нашата првобитна едноставност?“. – *The Signs of the Times, May 25, 1882.*

5. НАПИШАН ВО СРЦЕТО

а. Како можеме да го имаме Божјиот закон во нашиот живот на ист начин на кој го имал и Исус? Евреите 10:16; 8:10.

„Бог ни ги дал Своите свети прописи зашто го љуби човештвото. За да не заштити од последиците на престапот, Тој ни ги открива начелата на праведноста. Законот е израз на Божјата мисла; кога е примен во Христа, тој станува наша мисла. Законот нè издигнува над силата на вродените желби и склоности, над искушенијата што водат кон грев” – *Копнежот на вековите, 308.*

б. Што Бог ни открива уште пред да го започнеме ова небесно патување? 1 Јованово 4:19,8.

„Земјата била обвинена со темнина, бидејќи Бог бил погрешно сфатен. За да се растераат мрачните сенки, за светот да може да се врати кај Бога, сатанската измамничка сила морала да биде скршена. Тоа не можело да се направи насилно. Применувањето сила е во спротивност со начелата на Божјото владеење. Бог посакува служење, кое е поттикнато од љубов; љубовта не може да се изнуди; не може да се придобие преку сила или авторитет. Љубовта може да се разбуди само преку љубов. Да се познава Бог, значи да се љуби Бог. Неговиот карактер мора да се истакне како спротивност на карактерот на сатаната. Ова дело може да го оствари само едно Суштество во целата вселена. Само Оној, Кој ја познава длабочината и широчината на Божјата љубов, може да го објави истото.” – *Копнежот на вековите, 22.*

в. Што ќе биде можно само ако оваа Божја љубов е во нашите срца? Јован 14:15-17.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Како Исус го задржал Божјиот карактер додека живеел во човечко тело?
2. Како се манифестира истиот Христов карактер кај вистинските верници?
3. Со кои пророштва треба темелно да се запознаеме за вистински да веруваме дека Исус е Месијата?
4. Како е можно грешните човечки суштества да имаат право на дрвото на животот што им било ускратено токму поради гревот?
5. Кој е единствениот начин на кој можеме да искусиме вистинска послушност?

Тајната на евангелието

„На кои Бог сакаше да им јави како е богата славата на оваа тајна меѓу народите: Христос во вас, надеж на славата“ (Колосјаните 1:27).

„Врз основа на Неговото постапување со нас, ние можеме да ги сфатиме побудите кои Го поттикнуваат на тоа и да согледаме дека безграничната љубов и милост се соединети со бескрајната сила. Ние можеме да ги сфатиме Неговите цели колку што е добро за нас да знаеме; но за сè што е над тоа мораме мирно да се довериме на силата на Семокниот, на љубовта и милоста на Таткото на сите нас и Владетелот на сите“. – 5 *Сведоштво*, 699.

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

Воспитување, 169-172.

Недела

12. февруари

1. СПИСИ КОИ СЕ ТЕШКИ ЗА РАЗБИРАЊЕ

а. Што забележува Петар за некои од списите на Павле? 2 Петрово 3:14-17. Што треба да разбереме за некои работи во Светите списи? Второзаконие 29:29.

„Луѓе со извонредни ментални и духовни способности го посветиле целиот свој живот на истражувањето на Светите списи во молитва, но сепак има многу делови од Библијата кои не се целосно истражени. Некои делови од Светото писмо никогаш нема да бидат целосно разбрани додека самиот Христос не ги објасни во идниот живот. Има тајни кои треба да се решат, изјави кои човечкиот ум не може да ги усогласи. Непријателот ќе се обиде да поттикне расправи за овие точки, за кои е подобро да не се дискутира“. – *Gospel Workers*, p. 312.

б. Со каков став треба да пристапиме кон Светите списи? Јован 7:17.

„Духот со кој пристапувате кон истражувањето на Писмото одредува кој ќе ви биде асистент во тоа проучување. Ангелите од светот на светлината ќе бидат покрај оние кои во понизност на срцето бараат божествено водство. Но, ако Библијата е отворена со непочитување, со чувство на самодоволност, ако срцето е исполнето со предрасуди, тогаш сатаната е покрај вас кој и тој ќе ги претстави јасните изјави на Божјата реч во изопачено светло“. – *Testimonies to Ministers*, p. 108.

2. ПРЕПОЗНАВАЊЕ НА ТАЈНИТЕ

- а. Кои конкретни упатства ѝ биле дадени на раната еврејска нација во врска со десетокот? Левитска 27:30-32. Како е нагласен овој принцип во сите векови? Малахија 3:10.**

„Но за Павле крстот бил предмет на највозвишена почит. Откако бил запреан на својот пат како прогонувач на следбениците на распнатиот Назаретанец, Павле ниту за миг не престанал да ја воздига славата на крстот. Во тоа време му било дадено откровение за бесконечната Божја љубов како што се покажала во Христовата смрт; во неговиот живот настапила чудесна преобразба која сите негови планови и животни цели ги довела во хармонија со она што е небесно. Од тој миг Павле станал нов човек во Христа. Од лично искуство знаел дека грешникот, кога еднаш ќе ја сфати љубовта на Отецот, која се гледа во жртвата на неговиот Син, и кога ќе му се потчини на божественото влијание, се преобразува во срцето и од тој миг Христос за него станува сè во сè“. – *Делата на апостолите*, 245.

- б. Ако нешто во Писмото е тешко да се разбере, зошто воопшто треба да се обидуваме да го истражиме значењето на тие записи? 2 Тимотеј 3:16,17.**

„Христов крст е целосно покриен со прекор и срам, а сепак тој за човекот претставува надеж на живот и воздигнување. Никој не може да ја разбере тајната на побожноста сè додека се срами да го носи Христовиот крст. Никој нема да може да ги препознае и цени благословите што Христос ги обезбедил за човекот, плаќајќи неизмерна цена за тоа, освен ако тој не е подготвен со задоволство да ги жртвува земните богатства за да стане Негов следбеник. Секое самооткажување и жртва направени заради Христа го збогатува давателот, а секое страдање и прекор што се поднесува заради Неговото мило име ја зголемува конечната радост и бесмртната награда во царството на славата“. – *Confrontation*, p. 93.

- б. Објаснете што ни е потребно за да дојдеме до правилни заклучоци. Јован 16:13.**

„Ако не нè води Светиот Дух, постојано сме во опасност погрешно да го протолкуваме Светото Писмо. Мнозина го читаат Светото Писмо, но немаат никаква корист од тоа, а само штета. Ако Божјата реч ја отвораме без стравопочитување, ако мислите и љубовта не се насочени кон Бога и не се во согласност со Неговата волја, умот ќе им подлегне на сомневањата и таквото читање на Библијата уште повеќе ќе го засили скептицизмот. На тој начин непријателот стекнува власт над мислите и го наведува разумот на неисправно толкување“. – *5 Сведоштво*, 704, 705.

3. ЦАРСКИОТ МОРАЛЕН ЗАКОН

а. Спротивно на вообичаеното верување, како знаеме дека законот на Десетте заповеди не бил укинат на крстот? Јаков 2:8,9.

„Многу верски учители тврдат дека Христос со Својата смрт го укинал Законот и дека оттогаш луѓето се ослободени од неговите барања. Има и такви кои го прикажуваат како тежок јарем, и наспроти робувањето на Законот, ја истакнуваат неограничената слобода што можат да ја уживаат под евангелието.

Меѓутоа пророците и апостолите не гледале така на светиот Божји закон. Давид рекол: ‘Ке одам слободно, зашто ги барам Твоите заповеди’ (Псалм 119:45). Апостол Јаков, кој пишувал по Христовата смрт, Десетте заповеди ги нарекува ‘царски Закон’, ‘совршен Закон на слободата’ (Јаков 2:8; 1:25). А писателот на Откровението, повеќе од половина век по Христовото распнување, изговорил благослов над оние ‘што ги исполнуваат заповедите Негови, за да бидат достојни за дрвото на животот и да влезат во градот низ портите’ (Откровение 22:14)“. – *Големата борба, 466.*

„Кога некој се предава на Христа, неговиот ум се доведува под контрола на законот; но тоа е царски закон што секој заробеник го прогласува за слободен. Со тоа што станува едно со Христа, човекот се ослободува. Потчинувањето на Христовата волја, значи повторно воспоставување на првичното човечко совршенство“. – *Здравје и среќа, 131.*

б. Кој закон дефинира дека треба да го љубиме ближниот како себеси? Римјаните 13:9; спореди со Излез 20:1-17.

„Првите четири од Десетте заповеди се сумирани во таа единствена голема заповед: ‘Љуби го својот Господ Бог со сето свое срце’. Последните шест се опфатени со другата заповед: ‘Љуби го својот ближен како самиот себеси’. Двете заповеди се израз на начелата на љубовта. Невозможно е да се држи првата, а втората да се престапува, ниту да се држи втората, а првата да се престапува. Ако Бог се наоѓа на местото што му припаѓа, ако се наоѓа на престолот на срцето, тогаш и нашиот ближен го добива местото што му припаѓа. Тогаш го љубиме како самите себеси. Само ако Го љубиме Бога над сè, можеме непристрасно да ги љубиме своите ближни...

На тој начин Христос ги поучил Своите слушатели дека Божјиот закон не претставува збир на посебни одредби, од кои некои се од големо значење, додека други се помалку важни и можат некажнето да се запостават. Нашиот Господ ги прикажува првите четири и последните шест заповеди како една божествена целина и не поучува дека љубовта кон Бога се покажува со тоа што се покоруваме на сите Негови заповеди“. – *Копнежот на вековите, 607.*

4. СУДЕНИ СПОРЕД ЗАКОНОТ

- а. Објасни го далекосежниот опсег на Божјиот суд врз човештвото. Проповедник 11:9; Римјаните 14:10; 2 Коринтјаните 5:10; Евреите 9:27.**

„Секому ќе му биде судено според светлината што му била дадена. Господ ги праќа своите претставници со порака на спасението и сите што ја чуле таа порака ги смета за одговорни за ставот што го зазеле кон зборовите на неговите слуги. Оние што искрено се стремат кон вистината, ќе се потрудат во светлината на Божјата реч внимателно да го проверат учењето што им е изнесено“. – *Делата на апостолите*, 232.

- б. Кој стандард ќе се користи при донесувањето на пресудата? Јаков 2:12.**

в. За каков закон зборуваме? Јаков 2:11; спореди со Излез 20.

„Во своето учење Христос покажал колку се далекосежни начелата на законот изговорени на Синај. Тој бил жива примена на тој закон, чии принципи засекогаш ќе останат големото мерило на праведноста - мерило според кое сите ќе бидат судени во големиот ден кога ќе заседава судот и ќе се отворат книгите“. – *Selected Messages, bk. 1, p. 211.*

„Никој да не се чувствува слободен да го задржи својот десеток за да го користи како што смета дека е соодветно. Човек не смее да го користи десетокот за себе дури и во итни случаи, ниту да го употребува како што му одговара, дури и ако мисли дека со тоа го помага Господовото дело“. – *Gospel Workers, p. 225.*

„Божјиот закон е мерило според кое на судот ќе се мери животот и карактерот на секој човек. Проповедникот кажува: ‘А суштината на сè е: имај страв од Бога и пази ги Неговите заповеди, зашто тоа му е сета должност на човекот; зашто Бог ќе ја изведе на суд секоја работа, и што е тајно, било да е добро или лошо’ (Проповедник 12:13,14). Апостол Јаков ги предупредува своите браќа: ‘Зборувајте и постапувајте како оние што ќе бидат судени според законот на слободата’ (Јаков 2:12)“. – *Големата борба*, 482.

„Кога ќе почне да заседава судот и ќе се отворат книгите, а секој човек ќе биде суден според она што е запишано во книгите, тогаш на камените плочи, кои Бог ги сокрил до тој ден, пред светот ќе бидат прикажани мерилата на праведноста. Тогаш мажите и жените ќе видат дека условот за нивното спасение е послушноста на совршениот Божји закон. Никој нема да најде изговор за гревот. Со помош на праведните начела на законот, луѓето ќе ја добијат својата казна за живот или смрт“. – *Selected Messages, bk. 1, p. 225.*

5. ЗАКОНОТ КАКО УЧИТЕЛ

а. Која е целта да се разбере законот или да се знае вистината? Јован 3:18-21; Римјаните 7:7.

„Првиот чекор кон помирување со Бога е осведочувањето за гревот. ‘Гребот е беззаконие’. ‘Бидејќи преку Законот се познава гревот’ (1 Јованово 3:4; Римјаните 3:20). За да ја увиди својата вина, грешникот мора својот карактер да го испитува според големото Божјо мерило на правдата. Законот е огледало што го покажува совршенството на еден исправен карактер и го оспособува човекот да ги открие сопствените недостатоци“. – *Големата борба*, 467.

б. Откривајќи ја нашата вистинска состојба, што прави законот со ова откровение? Галатјаните 3:24.

„Ме прашуваат за законот во Галатјаните. Кој закон е учителот да не доведе до Христос. Јас одговарам: И церемонијалниот и моралниот кодекс од десетте заповеди.

Христос бил темел на целата еврејска организација. Смртта на Авел била последица на одбивањето на Каин да го прифати Божјиот план во школата на послушноста, да биде спасен со крвта на Исус Христос, симболично најавена со принесувањето жртви кои укажувале на Христа. Каин одбил да пролее крв, симбол на Христовата крв што требаше да се пролее за гревовите на светот. Сите овие церемонии биле пропишани од Бога, а Христос станал темел на целиот систем. Така, од самиот почеток, законот дејствувал во својство на учител, наведувајќи ги грешните човечки суштества да размислуваат за Христа“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1109.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Колку е важна личната подготовка на срцето при проучувањето на Библијата?
2. Како е можно правилно да се разбере нешто толку мистериозно како што е евангелието на спасението?
3. Кои се причините за разбирање дека и по крстот Божјиот закон е сè уште на сила?
4. Кој е големиот стандард на карактерот како предуслов за вечен живот?
5. Зошто е потребно законот, нашиот чувар, да не доведе кај Христа?

Прикован на Неговиот крст

„Извршувајќи го ракописаниот закон, кој со своите прописи стана наш непријател, кого Тој го зеде од средината и го прикова на крстот“ (Колосјаните 2:14).

„Законот на десетте заповеди е сè уште на сила и ќе остане во текот на целата вечност. Потребата за принесување на жртви и приноси престанала кога симболите се сретнале со реалноста во Христовата смрт. Во Него сенката ја достигнала суштината. Јагнето Божјо претставуваше целосна и совршена жртва“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1116.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ: *Selected Messages, bk. 1, pp. 229–235.*

Недела

19. февруари

1. ДРУГ ЗАКОН

- а.** Како Библијата го опишува законот кој бил против нас и бил прикован на крстот? Колосјаните 2:14; Ефесјаните 2:15. Бидејќи начелата на десетте заповеди постоеле во совршенството на Едем, како знаеме дека овој опис не може да се однесува на тој закон? Создавање 1:31.
- б.** Што точно е содржано во овој закон на уредби? Колосјаните 2:16,21. Дали овие саботи и други закони се поврзани со првобитниот морален закон даден при создавањето или се сенка на некој настан што требало да се случи во иднина откако биле донесени тие уредби? Колосјаните 2:17.

„Благословувајќи го седмиот ден, Бог уште во Едем поставил спомен на своето дело на создавањето. Саботата му била предадена на Адама, на таткото и претставникот на целото човечко семејство. Со празнувањето на саботата, сите жители на земјата би требало да покажат благодарност кон Бога и да признаат дека Тој е нивни законит владетел, а тие дело на неговите раце и негови приврзаници. Оваа установа, како посебен празник на сеќавање и спомен, му е дадена на целото човештво. Во неа нема ништо што би претставувало сенка, ниту пак нешто што би се ограничувало само на еден народ“. – *Патријарси и пророци, 48.*

2. ЗАКОН НА УРЕДБИ (ПРОПИСИ)

а. Дали овие работи, кои биле сенка на некој подоцнежен настан, всушност се нарекуваат закон, и ако е така, каков закон? Евреите 10:1.

„Божјиот народ, кого Тој го нарекува Свое особено богатство, бил привилегиран со двоен систем на закони - морален и церемонијален. Едниот закон посочува назад кон создавањето за да се зачува споменот за живиот Бог, кој го создал светот, чии барања се обврзувачки за сите луѓе во сите векови и кој ќе трае во сите времиња на вечноста. Другиот, кој бил даден поради човековото престапување на моралниот закон, чија послушност се состоела во жртви и приноси кои укажувале на идното откупување. Помеѓу едниот и другиот постои јасна и одредена разлика.“ – *The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1094.*

б. Иако древните Евреи биле научени да жртвуваат животни, за да ја илустрираат (навестат) жртвата на Божјото Јагне кое требало да дојде, што требало да разберат? Евреите 10:2-4,6.

„Самиот Христос бил основач на еврејскиот систем на богослужба, во кој преку типови и симболи биле претставени духовните и небесните работи. Многумина го заборавиле вистинското значење на овие жртви, а големата вистина дека само преку Христа има простување на гревовите, се изгубила кај нив. Умножувањето на жртвите, крвта на биковите и козите, не можеше да го отстрани гревот“. – *The SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 933.*

в. Што единствено има моќ да нè очисти од вината на гревот? 1 Јованово 1:7.

„Секоја жртва содржела поука која била втисната во секој ритуал... само преку Христовата крв се добивало простувањето на гревовите“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 7, p. 933.*

„Смртта на Исус Христос за откупување на човекот ја крева завесата и фрла плима од светлина стотици години наназад врз целиот систем на еврејската религија. Без Христовата смрт, целиот овој систем би бил бесмислен. Евреите го отфрлиле Христа и затоа целиот нивен религиозен систем за нив е недефиниран, необјаснив и нејасен. Тие на церемонијалниот систем од сенки и симболи, кој во Христа го наоѓа своето исполнување, му придавале иста важност како и на законот од десетте заповеди, кој не бил сенка, туку реалност, траен како Јеховиниот престол“. – *The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1097.*

3. ЦЕРЕМОНИЈАЛЕН СИСТЕМ

а. Кој бил меѓу првите што ги жртвувал животните на овој начин? Создавање 3:21,24; 4:2-4; Евреите 11:4.

„Принесувањето на жртви го пропишал Бог, со цел човекот постојано да го потсетува на неговиот грев и да го наведе на каење и на јавно покажување на вера во ветениот Спасител, и постојано и живо на паднатиот човечки род да му ја предочува свечената вистина дека гревот предизвикал смрт. За Адама принесувањето на првата жртва било исклучително болна и мачна церемонија. Морал да ја подигне својата рака за да одземе живот кој само Бог можел да го подари. Тогаш првпат видел смрт, а знаел дека ниту човекот ниту животното не би морале да умрат кога тој би му останал послушен на Бога. Кога го заклал невиното животно на жртва, затреперил при помислата дека поради неговиот грев мора да се пролее крвта на пречистото и невино Божјо Јагне. Таа сцена му помогнала подлабоко и поживо да ја сфати големината на својот престап што можел да биде отстранет само со страдањето и со смртта на саканиот Божји Син. И тој се восхитувал на неизмерната Добрина што можела да даде таков откуп за спасение на грешникот. Заблескотела ѕвезда на надеж којашто ја осветлила темната и страшна иднина и го спасила од целосен очај“. – *Патријарси и пророци, 68.*

б. Кој систем понатаму бил развиен откако луѓето не го разбрале планот на спасението на гората Синај? Излез 25:8.

в. Зошто било потребно да се пролее крв? Евреите 9:22. Што симболизирало жртвеното јагне? 1 Коринтјаните 5:7; 1 Петрово 1:19; Јован 1:29.

„Тој ги води своите слушатели, со помош на сенките и симболите на церемонијалниот закон до Христос – до Неговото распнување, Неговото свештенство и светилиштето на Неговата служба – големата цел што ја фрла својата сенка назад во еврејската ера. Тој, како Месија, бил антитип на сите жртвени приноси. Апостолот покажал дека, според пророштвата и општото очекување на Евреите, Месијата ќе биде од лозата на Авраам и Давид. Потоа го следел Неговото потекло од големиот патријарх Авраам преку царскиот псалмист. Тој докажал од Светите списи каков ќе биде карактерот и делата на ветениот Месија, а исто така и каков бил приемот и односот кон Него на земјата, како што сведочат светите пророци. Тој потоа покажал дека овие пророштва исто така се исполниле во животот, службата и смртта на Исус, и дека Тој навистина бил Откупителот на светот“. – *Sketches From the Life of Paul, pp. 103, 104.*

4. ЗОШТО Е УКИНАТ?

- а. Додека церемониите редовно се извршувале во храмот, во што верувале Израелците како во своја надеж на спасение? Евреите 1:10-15.
-

„Божјиот Син е средиште на големиот план на спасението што ги опфаќа сите времиња. Тој е ‘Јагнето заклано, од создавањето на светот’. Тој е Откупителот на паднатите синови и ќерки на Адам во сите векови на човечки искушенија... Христос е суштината или сржта што ја фрла својата сенка врз претходните епохи. Кога Христос умрел, сенката заврши. Со Христовата смрт типскиот систем бил укинат, но Божјиот закон, чијшто престап го направил планот на спасението неопходен, станал голем и славен. Евангелието им беше радосна вест на Адам, Ное, Авраам и Мојсеј; бидејќи им го претставил Спасителот што доаѓа“. – *The Signs of the Times, February 20, 1893.*

„Ерусалим бил метропола на Евреите и таму се манифестирала најголемата исклучивост и фанатизам. Еврејските христијани кои живееле во непосредна близина на храмот природно дозволиле нивните умови да се вратат на посебните привилегии на Евреите како нација. Гледајќи дека христијанството отстапува од церемониите и традициите на јудаизмот и сфаќајќи дека во светлината на новата вера набрзо ќе биде забораена посебната светост со која биле обдарени обичаите на Евреите, многумина беа огорчени против Павле, како оној кој во голема мера ја предизвикал оваа промена... Некои ревнуваа за церемонијалниот закон“. – *Sketches From the Life of Paul, p. 71.*

- б. Наместо сите овие жртви, што барал Бог? Исаија 1:16-18; Псалм 51:17-19.
-

- в. Што постигнува планот на спасението преку Христовата крв, што жртвениот систем не можел да го направи? Дела 4:12; Евреите 7:28,19.

„Сега христијанинот е осветлен со појасна и пославна светлина. Оние кои живееле пред Христовото доаѓање со вера го очекувале Неговото доаѓање, но она што требало да го сфатат со вера, за нас е сигурност; бидејќи ние знаеме дека Христос дојде, како што претскажаа пророците. За нас, верата во нашиот Откупител, кој дојде на земјата и умре за нас, е исто толку важна како што беше важно за нашите предци верувањето во идниот Откупител, претставен преку нивните приноси и жртви“. – *The Signs of the Times, February 20, 1893.*

5. ДАЛИ ДЕНЕС НИ Е ПОТРЕБЕН ЦЕРЕМОНИЈАЛЕН ЗАКОН?

а. Зошто церемонијалниот закон е запишан во Библијата? 2 Тимотеј 3:16.

б. Што прави Исус денес на небото? Евреите 8:1-5; 3:1.

в. Што ние треба да правиме бидејќи овој нов систем е активно на сила на небото? Евреите 4:14-16.

„Христос сакал да им остави на Своите ученици уредба што ќе го направи за нив токму она што им е потребно – што ќе послужи да ги одвои од обредите и церемониите кои тие досега ги сметаа за важни, а кои, со прифаќањето на Евангелието изгубија секаква сила... Да се продолжи со овие обреди би било навреда за Јехова“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 5, pp. 1139, 1140.*

„Весниците на крстот мора да се вооружат со будност и со молитва, да одат храбро напред со вера, работејќи секогаш во Христово име. Тие мора да го издигнуваат Христа како посредник меѓу човекот и небото во небесното светилиште како единствен кон кого се сосредоточени сите жртви од Стариот завет и со чијашто откупителна жртва престапниците на Божјиот закон повторно можат да добијат мир и проштавање“. – *Делата на апостолите, 230.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Како знаеме дека седмиот ден сабота, не е вклучен во сенките на Стариот завет?
2. Кои се карактеристичните обележја на двата закони - моралниот и церемонијалниот?
3. Заради големиот број на смртни случаи, каков став изгубивме кога ќе умре животно?
4. Што им отежнувало на Евреите кои живееле во близина на храмот да разберат дека церемонијалниот систем завршил?
5. Каква корист имаме денес од проучувањето на службата во светилиштето?

Дар во првата сабота за црквата во Патанкот, Северноиндијска Унија

Патанкот е град во државата Пенџаб, Индија. На запад се граничи со Пакистан, и е туристички центар за државите Пенџаб, Химачал Прадеш и Џаму и Кашмир.

Пораката на Реформното движење стигнала овде во 2015. година, а нашето членство растеше со текот на годините. Преку дистрибуирање на нашите саботно библиски лекции, многу драгоцени нови души се барајќи ја сегашната вистина.

ж е л н и

Според податоците од 2011. година, градското подрачје на Патанкот имаше 159.909 жители, со стапка на писменост од 88,71%. Опкружен е и со планинскиот венец Шивалик (дел од подножјето на Хималаите) и со реката Чаки. Познати места во близина на Патанкот вклучуваат Шахпур Канди со висечка куќа за одмор на туристи и браната Ранџит Сагар, која е највисоката гравитациона брана во Азија. Индустриските во околината вклучуваат производство на млеко, пченица, ориз, текстил, машини за шиене, спортска опрема, шеќер, скроб, ѓубрива, велосипеди, научни инструменти, електрична опрема, машински алати и борово масло.

Религиите застапени во Патанкот се хиндуизмот со 88,89%, сикизмот 8,01% и христијанството 1,73%, потоа исламот и другите религии.

Сместен во живописното поднебје на Кангра и Далхауз, во близина на реката Чаки, овој град често се користи како место за одмор пред да се упатите кон планините Џаму и Кашмир, Далхузи, Чамба, Кангра, Дарамшала, Меклеодганџ, Џвалаџи, Чинтпурни и подлабоко во Хималаите. Многу студенти од селските подрачја од соседните држави доаѓаат во Патанкот заради образование.

Патанкот е добро поврзан со железница и патишта со остатокот од Индија, а исто така е поврзан со широка мрежа на приватни и државни автопревозници со другите градови во Пенџаб, Химачал Прадеш, Делхи, Харајана и Џаму и Кашмир. Важни дестинации вклучуваат Делхи, Манали Чандигар, Џаму, Дарамшала, Далхаузи и Амристар.

Затоа, како Капернаум во времето на Исус, Патанкот служи како раскрсница за патниците – а со тоа и како потенцијално место за евангелизација! Ние немаме сопствени средства да купиме земјиште и да изградиме црква, затоа ни треба поддршка од нашите браќа и сестри ширум светот со љубезно испраќање на нивните дарежливи донации за изградба на споменик на Господ во Патанкот, Индија. „Бог го љуби оној што од срце дава“ (2 Коринтјаните 9:7), па со ова се надеваме дека Господ Исус ќе го благослови секој од нив изобилно.

Вашите браќа и сестри од црквата во Патанкот

Ако ги исповедаме

„Ако ги исповедаме гревовите свои, Тој е верен и праведен за да ни ги прости гревовите и да нè очисти од секаква неправда“ (1 Јованово 1:9).

„Признајте му ги своите гревови на Бога, кој единствено може да ви прости, а своите грешки еден на друг“. – *Патот кон Христа, 37.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ: *Патот кон Христа, 23-35, 37-41;
5 Сведоштво, 635-650.*

Недела

26. февруари

1. ИСТИОТ МЕТОД И ВО НОВИОТ И ВО СТАРИОТ ЗАВЕТ

а. Бидејќи Бог не се менува (Малахија 3:6; Евреите 13:8), што треба да разбереме за Неговата желба во врска со спасението на секоја душа што ја создал? Псалм 78:38; Езекиел 18:32; 2 Петрово 3:9.

„(Бог) не сака никој да загине, туку сите да дојдат до покајание... Мечот на правдата падна врз (Христос) за ние да се ослободиме. Тој умре за ние да живееме“. – *God’s Amazing Grace, p. 326.*

б. Цитиран при посветувањето на храмот изграден од Соломон, кој голем старозаветен пасус ја објавува Божјата подготвеност да прости? 2 Летописи 7:12-14. Како одекнува ова и во Новиот завет? 1 Јованово 1:9; 2:1.

„Гребот од приватен карактер треба да му се исповеда на Христос, единствениот посредник меѓу Бога и човекот... Секој грев е навреда против Бога и треба да Му се исповеда преку Христа. Секој отворен грев треба исто така јавно да се признае. Неправдата што му е направена на ближниот треба да се исправи со оној што бил навреден. Ако некој што бара здравје е виновен за клеветата, ако посеал раздор во домот, соседството или црквата, предизвикувајќи отуѓеност и раздор, ако со некоја лоша постапка ги навел другите на грев, тогаш овие работи треба да се исповедаат пред Бога и пред оние што биле навредени“. – *Gospel Workers, pp. 216, 217.*

2. ПРВИОТ ЧЕКОР ВО ДОБИВАЊЕТО ПРОШКА

а. Бидејќи делото на Светиот Дух е да го осведочи срцето (Јован 16:8), кој треба да биде нашиот прв одговор? Псалм 86:5.

„Умот и срцето се осведочуваат. Грешникот станува свесен за Божјата праведност, и чувствува ужас да се појави под товарот на својата вина и расипаност, пред Оној кој ги испитува срцата. Тој ја гледа Божјата љубов, убавината на светоста, радоста на чистотата; копнее да биде исчистен и достоин за врска со Небото“. – *Патот кон Христа, 24.*

„Тоа покајание, како последица на влијанието на божествената милост врз срцето води кон признавање и отфрлање на гревот. Такви плодови, рекол апостолот, се родиле во животот на коринтските верници“. – *Делата на апостолите, 324.*

б. Што се случило на денот на Педесетница, кога осведочувањето за гревот ја разбудило свеста кај луѓето? Дела 2:36,37.

„Со исповедање и напуштање на гревот, со искрена молитва и со посветување на Бога, првите ученици се подготвиле за излевање на Светиот Дух на денот на Педесетница. Истата работа, само во поголем обем, мора да се направи сега“. – *Testimonies to Ministers, p. 507.*

в. Како можеме да го опишеме резултатот од осведочувањето што доведува до промена во животот? Дела 2:38.

„Пред да најдат вистински мир, (Израелците) морале да го увидат и да го признаат гревот што го сториле“. – *Патријарси и пророци, 614.*

„Вистинското признание секогаш е со одреден вид и секогаш се однесува на секој грев посебно. Тие можат да бидат такви, што треба да се изнесат само пред Бога; а можат да бидат неправда која треба да се признае на поединците кои страдале заради неа; или можат да бидат општи, а таквите треба да се изнесат пред црквата. Меѓутоа, ваквото признание треба да биде одредено и да се исповедат токму оние гревови што се направени“. – *5 Сведоштво, 639.*

3. ПРИМЕР ЗА ЛАЖНО ПОКАЈАНИЕ

а. Дали Јуда се покајал што го издал Христа кај првосвештениците (Матеј 26:14-16,47-49)? Зошто да или зошто не? Матеј 27:3,4.

„Тогаш Јуда се фрлил пред Исусовите нозе, признавајќи Го за Божји Син и преколнувајќи Го да се ослободи. Спасителот не го укорил Својот предавник. Тој знаел дека Јуда не се кае; само ужасното чувство на осуда и очекувањето на судот изнудиле вакво признание од неговата душа, но всушност тој не чувствувал никаква душевна болка, која го кине срцето, што Го предал безгрешниот Божји Син и што се одрекол од Израелевиот светец. Сепак, Исус не изговорил ниту еден збор на осуда. Гледајќи со сожалување кон Јуда, Тој рекол: ‘Заради овој час Јас дојдов на светот’“. – *Копнежот на вековите, 722.*

„Кога гревот ќе ја умртви моралната чувствителност, оној што прави зло не ги гледа недостатоците на својот карактер и не го разбира ужасот на злото кое го сторил; и ако не се потчини на силата на Светиот Дух, тој ќе остане делумно слеп за својот грев. Неговите признанија не се искрени ниту сериозни. На секое признание на својата вина тој додава оправдување како изговор за своето однесување, велејќи дека никогаш не би го сторил она за што е укорен ако на тоа не го поттикнале одредени околности“. – *Патот кон Христа, 40.*

„Со вера и со молитва сите можат да ги исполнат барањата на Библијата. Никој не може да биде присилен на престап. Прво мора да биде придобиена неговата согласност; душата копнее кон грешната постапка пред страста да завладее со разумот и пред беззаконието да ја победи совеста. Искушението, колку и да е силно, никогаш не е оправдување за гревот“. – *5 Сведоштво, 177.*

б. Објаснете дали ова е вид на покајание што води до вечен живот или не. Матеј 27:5; 2 Коринтјаните 7:8-11.

„Многумина се залажуваат и се впуштаат во планови со кои Господ нема никаква врска. Но, единствениот безбеден пат што треба да се следи е послушноста на Господовото слово. Наместо да го прават ова, многумина предлагаат да прават извонредни работи. Полесно им е да планираат некоја голема работа за иднината, отколку да се одречат од своето ‘јас’, да му го предадат на Бога своето срце, ум и волја и да дозволат да бидат обликувани од таа сила која може да создава и уништува. Нека младите критички ги испитаат своите мотиви преку молитва и проучување на Светото писмо, и нека видат дали нивната волја и склоности се во согласност со Божјите барања или не“. – *The Youth’s Instructor, March 23, 1893.*

4. ПРИМЕР ЗА ВИСТИНСКО ПОКАЈАНИЕ (ПСАЛМ 51)

а. Што се случува кога не ги исповедаме нашите гревови на Бога, туку молчине за нив? Псалм 32:3,4.

б. Откако пророкот Натан бил директен кога го разоткрил гревот на Давид (2 Самоилова 12:1-12), како реагираше тогаш царот? 2 Самоилова 12:13.

„Укорот на пророкот го допрел срцето на Давида и ја разбудил неговата совест; Давид го согледал својот грев во сета негова големина. Душата му се наведнала во покајание пред Бога“. – *Патријарси и пророци*, 722.

„Давидовото каење било искрено и длабоко; тој не се обидува да го скрие својот престап. Во неговата молитва не се чувствува стремеж да ја одбегне осудата што му се заканувала. Напротив, тој ја сфатил тежината на својата непослушност кон Бога, увидувал дека душата му е извалкана и се гнасел над својот грев. Се молел не само за проштавање, туку и за чистота на срцето. Давид во својот очај не отстапил од борбата. Божјото ветување, наменето за грешниците што се каат, му служело како доказ дека и нему ќе му биде простено“. – *Патријарси и пророци*, 725.

в. Како се случило тоа и во срцето на Симон од Витанија? Лука 7:40-48. Кој е единствениот начин да се постигне мир и помирување? Псалм 32:5; Еремија 3:13; 1 Јованово 1:9.

„Како што постапил Натан со Давид, така Христос ја дал Својата силна поука во облик на парабола. Тој го префрлил врз Својот домаќин товарот на изговарање пресуда врз себеси. Симон ја навел на грев жената која сега ја презирал. Тој и сторил длабока неправда. Двајцата должници во параболата ги претставувале Симон и жената. Исус немал намера да каже дека обврските на двајцата споменати должници биле различни според степенот, бидејќи секој од нив должел благодарност која никогаш не може да се врати. Меѓутоа Симон сметал дека е поправеден од Марија, а Исус сакал тој да увиди колкава е всушност голема неговата вина. Тој сакал да му покаже колку неговиот грев е поголем од нејзиниот, како што долгот од петстотини денарии е поголем од долгот од педесет денарии...“

Симон почнал да се гледа себеси во нова светлина... Тој се засрамил и сфатил дека се наоѓа во присуство на Оној, Кој е неспоредливо повозвишен од него... Симон бил трогнат од Исусовата љубезност, бидејќи не го укорил јавно пред гостите... трпеливиот совет го навел да ја увиди својата грешка. Видел колку многу му должи на својот Господ. Неговата горделивост била понижена, тој се покајал и горделивиот фарисеј станал понизен, самопожртвуван ученик“. – *Копнежот на вековите*, 566-568.

5. ДАРОТ НА ПРОСТУВАЊЕТО

а. Ако длабоко сме паднале во престапот, како можеме да бидеме доведени до длабоко, вистинско покајание за нашите гревови? Дела 5:30,31; Исаија 55:6,7; Евреите 4:16.

„Покајанието, како што е ова, ги надминува нашите сили и ние не можеме да го постигнеме, туку можеме да го добиеме само од Христа, кој се издигнал во височините и им дал дарови на луѓето“. – *Патот кон Христа, 25.*

„Кога ќе ја увидите својата грешност, не чекајте да се поправите. Колку има такви кои мислат дека не се доволно добри да дојдат кај Христа! Очекувате ли да се поправите со свои сопствени напори? ‘Може ли Етиопјанецот да ја промени својата кожа или рисот шарките? Можете ли вие да правите добро кога сте научиле да правите зло?’ (Еремија 13:23). Нам може да ни помогне само Бог. Ние не треба да чекаме поцврсто осведочување, подобри прилики, посвет карактер. Ние сами не можеме ништо да сториме. Мораме да дојдеме кај Христа токму онакви какви што сме“. – *Патот кон Христа, 31.*

б. Колку темелно можеме да очекуваме дека ова Божјо дело ќе биде направено за нас и во нас? Евреите 12:12; Филипјаните 1:6.

„Покајанието, како и простувањето е дар од Бога даден преку Христа. Преку влијанието на Светиот Дух ние сме осудени за грев и ја чувствуваме нашата потреба за простување. Само на покајниците им се простува; но Божјата благодат е таа што го тера срцето да се кае. Тој добро ги познава сите наши слабости и немоќи и Тој ќе ни помогне во тоа“. – *Selected Messages, bk. 1, p. 353.*

в. Каков ќе биде резултатот од ваквото вистинско покајание? Римјаните 8:1.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Што можеме лично да научиме од молитвата на Соломон при посветувањето на храмот?
2. Кои чекори треба сериозно да ги преземеме ако сакаме да учествуваме во завршувањето на Божјото дело во силата на доцниот дожд?
3. Зошто постои таква потреба да ги исповедаме нашите гревови пред Бога? Колку сме навистина одговорни кога грешиме?
4. Колку треба да бидеме внимателни кога укажеме на нечија вина?
5. Како е можно грешникот да се покае?

„Посвети ги со Својата вистина“

„Патеката на праведните е како болскава светлина, која свети сè повеќе и повеќе, дури не настане ден“ (Изреки 4:18).

„Кога целосно се предаваме на Бога и целосно веруваме, Христовата крв нè чисти од сите гревови. Совеста може да се ослободи од осудата. Преку верата во Неговата крв, сите можат да бидат совршени во Христа Исуса. Му благодариме на Бога што немаме работа со невозможни работи. Можеме да бараме посветување. Можеме да уживаме во Божјата милост. Нашата грижа не е што мислат Христос и Бог за нас, туку што мисли Бог за Христа, нашиот Заменик“. – *Selected Messages, bk. 2, pp. 32,33.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ: *Делата на апостолите, 557-567.*

Недела

5. март

1. ОПРАВДУВАЊЕ

а. Што добиваме од Бога кога вистински ги исповедаме своите гревови и ги предаваме нашите животи на Исус – било на почетокот на нашето христијанско искуство или на секој чекор од патот? Римјаните 3:24-26.

„Пред падот, Адам можел со послушност на Божјиот закон да оформи праведен карактер. Но тој тоа не го сторил, па поради неговиот грев и нашата природа станала грешна, и ние не сме во состојба себеси да се направиме праведни. Затоа што сме грешни, несвети, ние не можеме да му бидеме совршено послушни на светиот Закон. Ние немаме некоја своја предност со која би можеле да ги задоволиме барањата на Божјиот закон. Меѓутоа Христос ни овозможи решавање на проблемот. Тој живеел на Земјата соочен со истите неволји и искушенија со кои и ние се соочуваме. Живеел навистина безгрешен живот. Умре за нас и сега се нуди да ги земе нашите гревови а нам да ни ја даде својата праведност. Ако Му се предадете Нему и ако Го прифатите за свој Спасител, заради Него ќе бидете прогласени за праведни без оглед на сета грешност од поранешниот живот. Христовиот карактер ќе застане на местото на вашиот карактер и вие ќе бидете прифатени пред Бога како никогаш да не сте грешеле“. – *Патот кон Христа, 62.*

б. Колку долго ќе трае ова патување? Изреки 4:18; Марко 13:13.

2. РАЗВИВАЊЕ НА ХРИСТИЈАНСКИТЕ БЛАГОДАТИ

а. Освен простување/оправдување, што друго сака Бог да ни даде? 2 Коринѓаните 7:1; Евреите 6:1; Филипјаните 3:12-14.

„Преобразбата на карактерот, каква што се гледа во животот на Јована, секогаш е резултат на постојаната поврзаност со Христа. Во карактерот на луѓето можат да постојат забележливи недостатоци, но оној што станува вистински Христов ученик, силата на божествената милост може да го преобрази и да го посвети. Посматрајќи ја како на огледало славата Господова, тој човек се менува од слава во слава сè додека не стане сличен на Оној, кого толку предано го љуби и го обожава“. – *Делата на апостолите, 559.*

„Без Христовата благодат, грешникот е во безизлезна состојба - ништо не може да се направи за него - но со божествената благодат на човекот му се дава натприродна сила која делува во умот, срцето и карактерот. Со посредство на Христовата благодат се препознава грозоморната природа на гревот и конечно се протерува од храмот на душата“. – *Selected Messages, bk. 1, p. 366.*

„Ништо освен божествената сила не може да го обнови човечкото срце и да ја исполни душата со Христовата љубов, која секогаш ќе се манифестира во љубов кон оние за кои Тој умрел. Плодовите на Духот се љубов, радост, мир, долготрпеливост, добрина, вера, кротост и воздржаност. Кога човек ќе се сврти кон Бога, тој добива нов морален вкус, му се дава нова движечка сила и тој ги сака работите што Бог ги сака; зашто неговиот живот е врзан за златниот синџир на Исусовите непроменливи ветувања. Љубовта, радоста, мирот и неискажливата благодарност целосно ќе ја исполнат душата, а јазикот на блажените ќе биде: 'Твојата благост ме возвеличува' (Псалм 18:35)". – *Selected Messages, bk. 1, p. 336.*

б. Кои се некои од чекорите за подобрување на христијанските благодати кои ни се потребни на патот за небесното царство? 2 Петрово 1:5-11.

„Скалите го претставуваат Христа, кој ја спојува земјата со небото. Подножјето на тие скали, преку Неговата човечка природа, е цврсто всадено во земјата, додека највисокото скалило, преку Неговото божество, допира до Божјиот престол. Со Својата човечка природа Христос го прегрнал паднатото човештво, додека со Своето божество се држи за Божјиот престол. Ние се спасуваме искачувајќи се скалило по скалило по тие скали, угледувајќи се на Христа, држејќи се цврсто за Него, качувајќи се чекор по чекор до Неговата висина, така што Тој ќе ни стане мудрост, праведност, посветување и откупување“. – *6 Сведоштво, 147.*

3. СИЛА ПРЕКУ БОЖЈОТО СЛОВО

а. Како Бог ги просветлува нашите умови за да може христијанскиот раст постојано да напредува? 2 Коринтјаните 4:4-6; Псалм 119:105; Левитска 20:7,8.

„Кога човечката волја соработува со Божјата волја, таа станува семоќна. Сè што треба да се направи по Негова заповед, може да се оствари во Негова сила. За сè што бара од човекот, Бог овозможува и извршување“. – *Христовите поуки*, 333.

„Совршенството на карактерот се заснова на тоа што е Христос за нас. Ако постојано зависиме од заслугите на нашиот Спасител и одиме по Неговите стапки, ние ќе бидеме како Него, чисти и неизвалкани.

Нашиот Спасител од никога не бара ништо што е невозможно. Тој не очекува ништо од Своите ученици за чие извршување не е подготвен да им даде благодат и сила. Тој не би ги повикал да бидат совршени ако не го поседува сето совршенство на благодатта што го излева врз оние на кои им додели толку висока и света привилегија. Тој нè уверува дека е поподготвен да им даде Свети Дух на оние што бараат од Него, отколку што родителите се подготвени да им дадат добри дарови на своите деца“. – *That I May Know Him*, p. 130.

б. Како го нарекуваме овој процес на христијански раст во вистината преку силата на Словото? Јован 1:14; 17:17.

„Кога вистината ќе стане непоколебливо животно начело, луѓето стануваат ‘новородени не од распадливо семе, туку од нераспадливата жива и вечна Божја реч’. Таа преродба настапува ако Христос се прими како Божја реч. Кога божествените вистини ќе се втиснат во срцето со помош на Светиот Дух, тие создаваат нови сфаќања, а силите, до тогаш успиени, се будат и соработуваат со Бога“. – *Делата на апостолите*, 520.

„Светоста на припадниците на црквата од секогаш била Божја цел за неговиот народ на оваа земја. Бог уште од искон ги одбрал да бидат свети - посветени само нему. Го дал својот Син да умре за нив за да се посветат со послушност кон вистината, лишени од сите дреболии на себичноста. Бог од секого меѓу нив бара лично залагање и лична преданост. Бог ќе се слави преку оние кои тврдат дека веруваат во него само тогаш ако тие го одразуваат неговиот лик и ако бидат под контрола на неговиот Дух. Тогаш, како сведоци за Спасителот, можат да разгласуваат што сè сторила божествената милост за нив“. – *Делата на апостолите*, 559.

4. ЛАЖНИ ТВРДЕЊА

а. Имајќи ги во предвид светите луѓе во библиските времиња, што треба да разбереме во врска со тврдењето за конечна победа? 1 Јованово 1:8,10; Римјаните 7:18; Галатјаните 6:14.

„Почестите укажани на Даниел предизвикале завист кај водечките луѓе од царството. Кнезовите и управителите се стремеле да пронајдат згодна прилика за обвинение против Даниел. ‘Но никако не можеа да најдат повод, ниту пак грешка, бидејќи тој беше верен и немаше никаква грешка ни вина’ (Даниел 6:4).

Каква поука се изнесува тука за сите христијани. Острите очи на зависта беа вперени во него од ден на ден; нивната будност беше изострена од омразата; но сепак ниту еден збор или постапка во неговиот живот не оддавале ниту трошка зло, туку уште повеќе, тој живеел со еден живот на потполна верност и посветување“. – *Посветен живот*, 42.

„Лажното посветување ги одвлекува луѓето директно од Библијата. Религијата е сведена на бајки. Чувствата и впечатоците стануваат критериум. Додека тие тврдат дека се безгрешни и се фалат со својата праведност, претендентите за посветување учат дека луѓето имаат слобода да го прекршат Божјиот закон и дека оние што ги почитуваат Неговите заповеди отпаднале од благодатта. Изнесувањето на барањата на законот предизвикува нивно противење, гнев и презир. На тој начин се покажува нивниот карактер, ‘зашто мудрувањето на телото е непријателство против Бога, бидејќи не му се покорува на Божјиот Закон, ниту пак може’ (Римјаните 8:7)“. – *Faith and Works*, p. 53.

б. Дали верувањето во потребата од посветување значи дека мора да го зслужиме нашето спасение? Јован 14:15; 1 Јованово 3:5,6.

„Коренот на праведноста лежи во побожноста. Секое човечко суштество е праведно само ако има вера во Бога и ако одржува жива врска со Него. Како што цветот во поле има корен во почвата, како што тој мора да добива воздух, роса, дожд и сончеви зраци, така ние мораме да го добиваме од Бога она што е потребно за животот на душата. Дури кога ќе станеме учесници во Неговата природа, можеме да стекнеме сила да се покориме на Неговите заповеди. Ниту еден човек, моќен или непознат, искусен или неискусен, не може да води меѓу своите ближни чист, силен живот ако тој живот не е со крин со Христа во Бога. Ако е поголема активноста меѓу луѓето, тогаш поблиска треба да биде комуникацијата на срцето со Бога“. – *7 Сведоштво*, 194.

5. ШТО Е СО ПОСВЕТУВАЊЕТО?

а. Дали посветувањето - развој на христијанскиот карактер - по правило е видно за личноста кај која се случува? Марко 4:26-29. Што е со другите?

„Природното и спонтаното влијание на светиот живот, за кое често не сме ни свесни, претставува најубедлива проповед во корист на христијанството. Аргументите, дури и кога наполно се непобитни, можат да предизвикаат само противење, но побожниот пример има сила на која никој не може во целост да ѝ се противстави“. – *Делата на апостолите, 510.*

б. Што покажува дека овој раст е континуиран и дека никогаш не можеме да бидеме задоволни со нашиот напредок и постигнувања? 1 Коринтјаните 15:31; Матеј 10:22; Филипјаните 3:12-16.

„Господ сака сите негови синови и ќерки да бидат среќни, спокојни и послушни... Со вера може да се надомести секој недостаток на карактерот, да се исчисти од секоја нечистотија, да се исправи секоја грешка и да се развие секоја добра особина“. – *Делата на апостолите, 564.*

„Посветеноста не е задача за еден миг, за еден час или ден, туку дело за цел живот. Таа не се стекнува со непостојан налет на чувствата, туку со постојано отфрлање на гревот и со доследно живеење за Христа. Злото не може да се отстрани ниту пак карактерот може да се преобрази со слаби, повремени напори. Можеме да победиме само со долги, истрајни напори, со строга дисциплина и со сериозна борба. Ние денеска не можеме да знаеме колку остра ќе биде нашата утрешна борба. Сè додека живее и владее сатаната, ние мораме да се бориме против сопственото 'јас' и против гревот кој постојано нè опседнува. Сè додека живееме, нема здивнување ниту застој во борбата, нема место до кое, кога ќе стигнеме, можеме да кажеме: 'Постигнав сè!' Посветеноста е дело на доживотна послушност“. – *Делата на апостолите, 560, 561.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Како Бог постапува со нас во секој момент од оправдувањето?
2. Како Бог покажува дека Неговата желба за нас е повеќе од само простување?
3. Која е тајната на трансформацијата?
4. Од што нè оддалечува лажното посветување?
5. Како знаеме дека посветувањето вклучува цел живот на континуиран раст?

Стариот завет

„Но, укорувајќи ги, вели: ‘Ете идат денови, вели Господ, и со домот Израелов и со домот Јудин ќе склучам нов завет’“ (Евреите 8:8).

„Бог виде што се случува во логорот. Тој виде дека луѓето, дури и кога божествената слава сè уште почива на Синај, попуштиле на искушенијата на сатаната и правеа заговор против правилото што ветиле дека ќе го почитуваат“. – *The Youth’s Instructor, November 21, 1901.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

Патријарси и пророци, 370-373.

Недела

12. март

1. РОПСТВОТО ГО ЗБУНУВА УМОТ

а. Каква била состојбата на Израел неколку години — и како таа состојба влијаела на нивното знаење за Бога и Неговите закони? Излез 20:1,2; Второзаконие 5:15.

„Израелскиот народ за време на своето робување во голема мера го загубил поимот за Бога и за начелата на аврамовскиот завет. Кога ги ослободил од Египет, Бог настојувал да им ја открие својата моќ и милост за да ги одоброволи да го љубат и да имаат доверба во него. Ги довел до бреговите на Црвеното Море - каде што не било можно да побегнат од Египќаните кои им биле зад петиците - за да сфатат колку се беспомошни и колку им е неопходна божествената помош. А тогаш се погрижил да ги ослободи од Египќаните кои ги гонеле. Така биле исполнети со љубов и благодарност кон Бога и се здобиле со доверба во неговата моќ која им помагала. Тој ги врзал за себе како Ослободител од поминливото (египетско) ропство.

Меѓутоа, во нивните мисли требало да се втисне уште една голема вистина. Бидејќи живееле среде идолопоклонство и расипаност, тие немале вистинска претстава за Божјата светост, за тежината на грешноста на сопственото срце, за целосната неспособност само со своја сила да му се потчинуваат на Божјиот закон. А и не чувствувале колку им бил потребен Спасителот. На сето тоа требало да се научат“. – *Патријарси и пророци, 371.*

б. Каде ги довел Бог за да можат да ја разберат светоста на Неговиот закон? Излез 19:1,5,6.

2. ГРЕШНОСТА НА ГРЕВОТ

а. Како реагирале Израелците на ветувањата за благослови, дури и откако го разбрале законот како што го кажал Бог? Излез 19:8; 24:3.

„Тие не ја увидувале грешноста на своето сопствено срце и фактот дека без Христа не е можно да се држи Божјиот закон. Затоа биле готови веднаш и без премислување да склучат сојуз (завет) со Бога. Уверени дека можат сами ‘да ја утврдат својата правда’, изјавиле: ‘Сè, што рекол Господ, ќе правиме и ќе бидеме послушни’ (Излез 24:7). Тие присуствувале при објавувањето на законот во величественост што бара најдлабока страхопочит и стоеле под гората тресејќи се од страв, а сепак, само по неколку седмици го раскинале својот завет со Бога и се клањале пред делкан кип. Не можеле веќе да се надеваат на Божја милост врз основа на заветот што го раскинале. И сега, откако ја увиделе својата грешност и потреба од проштавање, биле доведени во состојба лично да почувствуваат колку им е потребен и Спасителот кој бил откриен во заветот на Аврама и навестуван со принесувањето на жртвите. И сега со вера и со љубов се врзале за Бога како свој Ослободител од робувањето на гревот. Дури сега биле подготвени да ги ценат благословите на новиот завет“. – *Патријарси и пророци, 371,372.*

б. Кои беа условите на овој завет? Второзаконие 27:26; Езекиел 20:11; Левитска 18:5.

в. Слично на нашата природна состојба, што тие не можеле да сфатат? Еремија 17:9; Исаија 1:5,6; 64:6.

„Не ќе може да Му служите на Господ,‘ рекол Исус Навин, ‘зашто Тој е свет Бог, Бог ревнител; Тој нема да го истрпи беззаконието ваше и гревовите ваши’. Пред да може да се зборува за трајна реформа, тие морале да бидат наведени да ја почувствуваат својата целосна неспособност со сопствена сила да му служат на Господа. Тие го престапиле неговиот закон кој ги осудувал како престапници, не предвидувајќи начин за ослободување од таа осуда. И сè додека се потпирале врз својата сила и правда, не можеле да постигнат проштавање на гревот. Тие не биле во состојба да ги задоволат барањата на совршениот Божји закон и попусто се обврзувале дека ќе му служат на Господа. Само со вера во Христа можеле со сигурност да добијат проштавање на гревот и сила да го држат Божјиот закон. Морале да престанат својата надеж во спасение да ја темелат на своите сопствени напори. За да му бидат угодни на Бога, морале целосно да се потпрат врз заслугите на ветениот Спасител“. – *Патријарси и пророци, 524.*

3. РАТИФИКАЦИЈА НА ЗАВЕТОТ

а. Откако Мојсеј го прочитал законот со сите негови услови кога се во прашање благослови и проклетства, како Израелците упорно реагираше? Излез 24:7.

„Умовите на луѓето, заслепени и понижени од ропството, не биле подготвени целосно да ги разберат далекусежните начела на десетте Божји заповеди. За да може подобро да се разберат и спроведат обврските на Декалогот, дадени се дополнителни заповеди за илустрација и примена на одредбите од десетте заповеди. За разлика од Декалогот, овие заповеди му биле дадени приватно на Мојсеј, кој требало да му ги пренесе на народот“. – *Fundamentals of Christian Education*, p. 506.

„Мојсеј не ги напишал десетте заповеди, туку прописите што Бог сакал да ги следат и ветувањата што Бог им ги дал под услов да го слушаат. Тој им го прочитал ова на луѓето и тие ветице дека ќе ги слушаат сите зборови што Господ ги кажал. Потоа Мојсеј го запишал нивното свечено ветување во книга и принел жртва на Бога за луѓето. ‘Па ја зеде книгата на заветот и му ја прочита гласно на народот, а тие рекоа: Сè, што рекол Господ, ќе правиме и ќе бидеме послушни’. А Мојсеј ја зеде крвта, и го попрска со неа народот и рече: ‘Ова е крвта на заветот, што Господ го склучи со вас за сите овие зборови’. Народот го повторил своето свечено ветување на Господа дека ќе го направи сето она што Тој го рекол и дека ќе биде послушен“. – *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 240.

б. Што веднаш било преземено за да се покаже сериозноста на таквиот договор? Излез 24:6,8.

„На тој начин народот ја потврдил својата свечена заклетва на Господа дека ќе направат сè што Тој рекол и дека ќе Му бидат послушни“. – *The Signs of the Times*, May 6, 1880.

„Овде народот се запознал со условите на заветот. Тие склучиле свечен завет со Бога, што е образец на заветот склучен меѓу Бога и секој верник во Исус Христос. Условите на заветот биле јасно претставени пред народот. Не можеле погрешно да ги разберат. На прашањето дали ќе се согласат со сите дадени услови, тие едногласно се согласиле да ја почитуваат секоја обврска. Тие веќе се согласиле дека ќе ги почитуваат Божјите заповеди. Сега биле прецизирани начелата на законот, за да можат да знаат што е вклучено во заветот за почитување на законот; и се согласиле со конкретно дефинираните одредби од законот“. – *Manuscript Releases*, vol. 1, p. 114.

4. ИЗГУБЕНА ГЕНЕРАЦИЈА

а. Што се случило со огромното мнозинство Израелци затоа што не разбрале дека не можат да се спасат себеси и совршено да го држат законот без божествена помош? Броеви 26:63-65.

„Сè што можеме да сториме ние самите е извалкано со грев“. – *Христовите поуки, 311.*

„Никодим ја слушнал проповедта на Јован Крстителот за покајанието и за крштевањето и за неговото укажување на Оној, Кој ќе крштева со Светиот Дух. И сам чувствувал дека кај Евреите нема доволно духовност, дека тие во голема мера се робови на лицемерието и световната слава. Се надевал на една подобра духовна состојба при доаѓањето на Месијата. Меѓутоа, веста на Јован не предизвикала во него сознание за сопствената грешност. Бил строг фарисеј и се фалел со своите добри дела. Бил надалеку почитуван заради својата добродушност и дарежливост во одржување на службата во Храмот и сметал дека Божјата благонаклонетост му е осигурена. Бил изненаден од помислата за едно царство, кое е премногу чисто за тој да го види во својата сегашна состојба“. – *Копнежот на вековите, 171.*

б. Дали во „стариот“ завет проблемот бил во Бога или во луѓето? Евреите 8:8.

„’Христијан по природа!’ Оваа измама на многумина им послужи како облека на самоправедност и мнозина ги навела на привидна надеж во Христа, не трудејќи се ништо да дознаат за Него, за Неговите неволји и живот полн со самооткажувања и саможртвувања. Нивната правда на која толку сметаат претставува само нечиста облека. Нашиот драг учител Христос вели: ‘Ако некој сака да оди по Мене, нека се откаже од себе, нека си го земе својот крст и оди по Мене’. Да, одете по Него и во зло и добро, помагајте на оние на кои помошта им е најмногу потребна и на оние кои се без пријатели“. – *2 Сведоштво, 177,178.*

„Што претставува бедата и голотијата на оние кои мислат дека се богати и ништо не им треба? - Тоа е недостаток на Христовата праведност. Во својата праведност тие се претставени како облечени во валкани облеку, но во оваа состојба си ласкаат дека се облечени во Христовата праведност. Дали измамата може да биде поголема? Како што вели пророкот, тие можат да викаат: ‘Ова е храмот Господов, храмот Господов, храмот Господов’ (види Еремија 7:4), додека нивните срца се исполнети со несвета трговија и неправедна размена“. – *This Day With God, p. 228.*

5. ПОТРЕБЕН Е ДРУГ ЗАВЕТ

- а. Бидејќи Стариот завет е толку безнадежен, кое било единственото ветување што можело да им даде надеж на оние што живееле во старозаветниот период? Еремија 31:31-33.**

„Преку верата во Христа, послушноста кон секое начело на законот станува возможно.

Духот на ропството произлегува од желбата да се живее според законската религија, од желбата да ги исполниме барањата на законот со свои сили. Надеж за нас има само кога ќе дојдеме под заветот на Аврам, кој е заветот на благодатта преку вера во Исус Христос, кој е Автор и Довршител на нашата вера“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1077.*

- б. Наведете некои херои во Светото писмо кои ги прифатиле овие ветувања за божествена помош. Евреите 11:4-32.**

„Така од столетие во столетие имало херои коишто со својата верност кон Бога го воодушевувале светот околу себе и со својата изразита светлина ги осветлувале оние коишто живееле во темнината на заблудата. Даниел и тројцата негови другари претставуваат изразити примери на христијански херои. Од нивните доживувања на вавилонскиот двор можеме да научиме што сè може да стори Бог за оние коишто Му служат со сето срце“. – *Мојот живот денес, 68.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Како можеме да го следиме истото искуство на Евреите кои не можеле да го разберат вистинското значење на божествениот морален закон?
2. Зошто тие толку спремно ветиле нешто што не можеле да го исполнат?
3. Како денес лесно сме заведени да Му даваме такви ветувања на Бога?
4. Што постојано се повторувало во текот на понатамошната историја на Израел?
5. Кои примери ги имаме што откриваат дека националното назадување не е изговор за нашата колеблива вера?

Дојдете, да расудуваме заедно!

„Тогаш дојдете и ќе се пресуди, вели Господ. Гревовите ваши да се и алово црвени - како снег ќе ги побелам; да бидат црвени и како пурпур - како волна ќе станат бели“ (Исаија 1:18).

„Божјиот закон бил основа на тој (нов) завет, кој всушност е само едно средство човекот пак да стапи во хармонија со Божјата волја на тој начин што е ставен во положба која му овозможува да биде послушен на Божјиот закон“. – *Патријарси и пророци, 370.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

Мисли од гората, 45-77.

Недела

19. март

1. ДВА ЗАВЕТА

- а. За да бидеме оправдани пред Бога, каков договор е неопходен од наша страна? Псалм 50:5.**
- б. За да склучиме таков договор, каков став ни е потребен? Исаија 1:18.**
- в. Кои заветни опции ни се дадени? Евреите 8:6-13.**

„Условите на стариот завет гласеле: ‘Слушај и ќе бидеш жив!’ ‘Им ги дадов Моите заповеди и им ги објавив Моите наредби, преку кои човекот, откако ќе ги изврши, ќе биде жив’ (Езекиел 20:11; Левитска 18:5). ‘Проклет да е секој, кој не ќе ги исполни сите наредби од овој закон и не ќе постапи според нив’ (Второзаконие 27:26). ‘Новиот завет’ е заснован на ‘подобри ветувања’ - на ветување за проштавање на гревот и за божествена милост која е во состојба да го прероди срцето и да го доведе во Хармонија со начелата на Божјиот закон. ‘Но еве го заветот, што ќе го склучам со домот Израелов по оние дни, вели Господ: ќе го вложам Мојот закон внатре во нив, и ќе го напишам во срцата нивни... ќе им ги простам беззаконијата нивни, и за гревовите нивни нема веќе да се сеќавам’ (Еремија 31:33,34)“. – *Патријарси и пророци, 372.*

2. ЗОШТО Е ПОТРЕБЕН ЗАВЕТ?

а. Што нè одвојува од заедништвото со нашиот Творец? Исаија 59:2. Што заслужуваме ние? Создавање 2:17; Римјаните 6:23.

„Во моментот кога Адам попуштил на искушението на сатаната, и го направил она што Бог рекол дека не треба да го прави, Христос, Божјиот Син, застанал меѓу живите и мртвите, велејќи: ‘Нека казната падне врз Мене. Јас ќе застанам на местото на човекот. Дајте му уште една шанса’. Престапот го ставил целиот свет под смртна казна. Но, на небото се слушна глас кој вели: ‘Најдов откуп’. Оној што не знаел за грев, бил направен грев заради нас. ‘Зашто Бог толку го возљуби светот, што Го даде Својот Единороден Син, та секој што верува во Него да не загина, туку да има вечен живот’. Христос ја соблекол Својата царска облека и царската круна и се откажал од Својата власт над целото небо. Тој ја облекол Својата божествена природа во човечка природа, за да може да ги поднесе сите немоќи и да ги поднесе сите искушенија на човечкиот род. Тој бил човек на болки и свикнат на страдања. А Тој беше изнارانет за нашите гревови и мачен заради нашите беззаконија; казната за нашиот мир падна врз Него, а преку Неговите рани ние се излекувавме. Заради нас, Тој стана сиромашен, за преку Неговата сиромаштија ние да станеме богати. Заради нас го оставил обожавањето на ангелите, заменувајќи го со навредите и хулите на толпата, која свештениците и водачите ја поттикнале на дивеење“. – *The Signs of the Times, June 27, 1900.*

б. Што направил Бог од самиот почеток за да ја избегне оваа смртна казна? Јов 33:24; спореди со 1 Јованово 4:19; Откровение 13:8.

„Планот за нашето спасение не е донесен дополнително, не е формулиран по Адамовиот пад во грев. Тој бил ‘откровение на тајната за која се молчеше од вечни времиња’ (Римјаните 16:25). Тој е откровение на начелата, кои од вечните векови претставувале темел на Божјиот престол. Бог и Христос уште на почетокот знаеле за отпадништвото на сатаната и за човековиот пад предизвикан со делувањето на измамната сила на отпадникот. Бог не замислил гревот да постои, но предвреме видел дека тој ќе се појави и преземал мерки за соочување со таа ужасна појава. Неговата љубов кон светот била толку голема, што се заветувал да го даде Својот Единороден Син ‘за ниту еден кој верува во Него, да не загина, туку да има вечен живот’ (Јован 3:16)“ – *Копнежот на вековите, 22.*

3. СЕМЕТО НА ЖЕНАТА

а. Кога старата змија, ѓаволот, ги измамил нашите прародители во Едем, какво ветување дал Бог што му дава надеж на човечкиот род? Создавање 3:15.

„Нашите природни склоности, ако не се поправат од Светиот Божји Дух, во себе содржат семе на морална смрт. Ако не воспоставиме животна врска со Бога, нема да можеме да се спротивставиме на безбожното влијание на себичноста, желбата за уживање и на искушението на гревот“. – *8 Сведоштво, 315,316.*

б. Кој е семето на жената? Создавање 22:18; Галатјаните 3:8,16; Евреите 2:14.

„Уште од првата евангелска порака, изречена во Едем, кога било објавено дека семето на жената ќе и ја рани главата на змијата, Христос бил воздигнат како патот, вистината и животот. Тој бил патот кога Адам живеел, кога Авел ја принел на Бога крвта на погубеното јагне, која ја прикажувала крвта на Откупителот. Христос бил патот по кој нашле спасение патријарсите и пророците. Тој е единствен пат по кој и ние можеме да Му пристапиме на Бога.“ – *Копнежот на вековите, 663.*

в. Бидејќи Авраам верувал само во Христа за простување на гревовите (Галатјаните 3:6-8), каков бил резултатот од таквата вера? Создавање 26:5.

„Христовата смрт на крстот овозможи да се уништи оној кој ја има ‘власта над смртта’, кој е авторот на гревот. Кога сатаната ќе биде уништен, нема да има кој да искушува на злото; никогаш повеќе нема да има потреба некој да биде откупен, ниту пак ќе има опасност од уште еден бунт во Божјиот универзум. Само со успешно спротивставување на гревот овде на овој мрачен свет, ќе се спречи и гревот на небото. Значењето на Христовата смрт ќе ја увидат сите спасени и сите ангели. Ако Јагнето не беше заклано од создавањето на светот, паднатите луѓе не би можеле да имаат дом во Божјиот рај. Зарем тогаш не треба да го величаме Христовиот крст? Ангелите постојано му оддаваат чест и слава на Христа, зашто ни тие не се сигурни доколку не беа страдањата и маките на Синот Божји. Со успехот постигнат на крстот и небесните ангели се заштитени од отпадништво. Да не беше победата извојувана на крстот, тие во борбата против злото не би биле посигурни отколку што биле пред падот на сатаната. Ангелското совршенство не успеа во рајот (за време на бунтот на сатаната). Човечкото совршенство пропадна во Едем, во блажениот рај. Сите што сакаат сигурност на земјата или на небото, мора да гледаат на Божјото Јагне.“ – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 5, p. 1132.*

4. РАТИФИКАЦИЈА НА ЗАВЕТОТ

а. Иако овој завет бил склучен со Адам и обновен со Авраам, кога можел да биде ратификуван - и оттука наречен Нов или втор завет? Евреите 9:16.

„Иако тој завет бил склучен со Адама и обновен со Аврама, сепак не можел да биде потврден сè до Христовата смрт. Според Божјото ветување, заветот постоел откако било дадено првото навестување за откуп; бил прифатен со вера; сепак, откако е потврден од Христова страна, се вика нов завет“. – *Патријарси и пророци, 370,371.*

б. Ако не бил ратификуван до смртта на Исус, како се применувал на оние деца на небсниот Цар кои живееле пред крстот? Евреите 6:13-18.

„Заветот со Аврама е потврден со Христовата крв и се вика ‘нов завет’, зашто крвта со која е потврден е пролеана по крвта на првиот завет. Дека новиот завет бил во сила во времето на Аврама, очигледно произлегува од фактот што токму тогаш тој бил потврден не само со ветување, туку и со Божја заклетва – ‘Преку две неизменливи работи, во кои не е можно Бог да излаже’ (Евреите 6:18)“. – *Патријарси и пророци, 371.*

„Неговиот збор е загарантиран. Планините ќе се поместат и ридовите ќе исчезнат, но Неговата милост никогаш нема да отстапи од Неговиот народ, и заветот на Неговиот мир нема да пропадне. Се слуша Неговиот глас: ‘Со вечна љубов те засакав’ (Еремија 31:3). ‘Но со вечна милост ќе те помилувам’ (Исаија 54:8). Колку е неверојатна оваа љубов, што Бог ја отстранува секоја причина за сомнеж и преиспитување од страна на луѓето полни со стравови и слабости, и ја зграпчува треперливата рака што е испружена кон Него со вера; и ни помага да Му веруваме со тоа што ни дава многу уверувања и гаранции. Тој ни даде обврзувачко ветување под услов да бидеме послушни и ни излегува во пресрет според нашето разбирање на нештата. Ние веруваме дека било какво ветувањето или завет на нашиот ближен, дури и ако е забележан, сепак бара одредена гаранција. Исус одговорил на сите овие стравувања и го потврдил Своето ветување со заклетва: ‘Затоа и Бог, сакајќи поверодостојно да им ја покаже на наследниците на ветувањето непроменливоста на Својата намера, се послужи со заклетва’ (Евреите 6:17)... Што повеќе може да направи нашиот Господ за да ја зајакне нашата вера во Неговите ветувања?“. – *That I May Know Him, p. 262.*

5. ПЛОЧИТЕ НА СРЦЕТО

- а. Каква можност добиваме поради Христовата жртва на крстот? Евреите 9:15.
- б. Каков апел Бог упатува до секој од нас лично додека размислуваме за нашата одговорност пред Бога? 2 Коринтјаните 6:2.

„Истиот закон, кој бил напишан на камени плочи, Светиот Дух ги врежал на плочите на срцето. Наместо нашето јалово настојување да ‘утврдиме’ некоја своја правда, ние треба да ја прифатиме Христовата праведност. Неговата крв е средство за измирување за нашите гревови. Неговата послушност ни се припишува нам. Тогаш срцето, преродено со Светиот Дух донесува ‘духовен плод’. Благодарение на Христовата милост, ќе успееме да живееме со послушност кон Божјиот закон напишан во нашето срце. А ако го имаме во себе Христовиот Дух, ќе живееме онака како што живеел Тој. Христос преку пророкот најавил за себе: ‘Со задоволство ќе ја исполнам волјата Твоја, Боже мој; Твојот Закон е во срцето мое’ (Псалм 40:8). А кога бил меѓу луѓето, рекол: ‘Отецот не Ме остави Сам, зашто секогаш го вршам она што Му е угодно’ (Јован 8:29).

Апостол Павле јасно покажува во каков однос во Новиот завет се законот и верата. Тој кажува: ‘И така, оправдани преку верата, имаме мир со Бога, преку нашиот Господ, Исус Христос’. ‘А дали го укинуваме Законот преку верата? Никако, туку уште посилено го утврдуваме’. ‘Она, што законот не можеше да го направи, бидејќи беше ослабен поради телото’ - не можел да го оправда човекот затоа што човекот во својата грешна природа не можел да го држи законот – ‘го изврши Бог, испраќајќи Го Синот Свој во тело, подобно на телото на гревот, и како жртва за гревот, Тој го осуди гревот во телото’ (Римјаните 5:1; 3:31; 8:3,4)“. – *Патријарси и пророци, 372,373.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Какви искуства сте имале при склучување завети со Бога?
2. Зошто Бог бил подготвен кога Адам згрешил?
3. Кои симболи Бог ги користел за луѓето постојано да го имаат на ум доаѓањето на Месијата?
4. Како знаеме дека Авраам бил под Новиот завет?
5. Каков вид на завет или договор сте спремни да склучите со вашиот Творец?

РАЗМИСЛУВАЊЕ ЗА РЕФОРМАЦИЈАТА

„Исус во сè бил искушуван како и ние, за да знае како да им помага на оние кои се искушуваат. Неговиот живот е наш пример. Со Својата доброволна послушност Тој ни покажува дека човекот може да го држи Божјиот закон и дека станува роб со кршење на законот, а не со послушноста. Нашиот Спасител е полн со сочувство и љубов. Тој никогаш не ги презира и не ги отфрла искрените покајници, колку и да е голема нивната вина, но остро го осудува лицемерието од секој вид. Нему му се познати гревовите на сите луѓе на светот. Тој знае за секоја нивна постапка и ги чита најтајните побуди на нивните срца, но сепак не се свртува од нив во нивното беззаконие. Тој ги преколнува грешниците и се суди со нив и во извесна смисла - бидејќи и сам ги поднесувал слабостите на човечкиот род - Тој се става на исто ниво со нив. ‘Тогаш дојдете, вели Господ, па ќе се судиме; ако вашите гревови бидат како скерлет, ќе станат бели како снег; ако бидат црвени како пурпур, ќе станат бели како волна’.

Човекот кој со својот изопачен живот го избришал Божјиот лик од својата душа, не може само со човечки напори да изврши коренита промена во своето срце. Тој мора да ја прифати предвидената помош која само евангелието може да му ја пружи; мора да се помири со Бога со покорност кон Неговиот закон и вера во Исуса Христа. Во својот живот, тој мора да се раководи според едно ново начело. Со покајание, вера и добри дела, тој може да го усовршува христијанскиот карактер и благодарение на Христовите заслуги стекнува право да стане Божји син. Начелата на божествената вистина, прифатени со срце и применети во животот, можат да нè издигнат до такви морални висини кои ни изгледале недостапни...

Овде е изложена човечката задача која тој самиот мора да ја изврши. Огледувајќи се на огледалото на Божјиот закон, тој мора да ги воочи недостатоците на својот карактер, да ги отфрли своите гревови и да ги испере своите облеку во крвта на Јагнето. Зависта, гордоста, измамата, кавгата и злосторството ќе исчезнат од срцата на оние кои ќе ја прифатат Христовата љубов со надеж да станат слични на Него...

Меѓутоа, влијанието на евангелската надеж не го наведува грешникот да го смета спасението кое Христос му го дава како бесплатен дар на Неговата благодат, продолжувајќи притоа и понатаму да живее во престап на Божјиот закон. Кога светлината на вистината ќе го осветли неговиот ум и тој во потполност ќе ги сфати Божјите барања и тежината на своите престапи, тој се менува во животот, со силата добиена од Спасителот, се враќа на верност кон Бога, водејќи нов и почист живот.“ - 4 Сведоштво, 294,295.

БОГОСЛУЖБА ВО СЕМЕЈСТВОТО

Јануари - 2023

Дат.	Ден	Утринска молитва	Вечерна молитва	За оние кои немаат свед.
1.	Недела	Исаија 66:22,23.	Гол. Борба 142.	Из. 33:11-15.
2.	Понеделник	2 Летоп. 15:5-7.	Гол. Борба 143.	Излез 34:6-8.
3.	Вторник	Исаија 11:3-7.	Гол. Борба 144.	Езек. 5:15-17.
4.	Среда	Исаија 13:4-8.	Гол. Борба 145.	Ис. 48:17,18.
5.	Четврток	Исаија 13:9-13.	Гол. Борба 146.	Ис. 48:20-22.
6.	Петок	Исаија 28:17-21.	Сонцето заоѓа во 16 16	
7.	Сабота	Псалм 150.	Сонцето заоѓа во 16 17	
8.	Недела	Исаија 24:1-6.	Гол. Борба 147.	Ис. 25:8,9.
9.	Понеделник	Исаија 24:7-13.	Гол. Борба 148.	Ис. 24:17-20.
10.	Вторник	Ерем. 4:19,20.	Гол. Борба 149.	Ис. 28:5,6.
11.	Среда	Ерем. 4:23-28.	Гол. Борба 150.	Ис. 28:15-17.
12.	Четврток	Ерем. 9:20-22.	Гол. Борба 151.	Ис. 28:20,21.
13.	Петок	Ерем. 23:19,20.	Сонцето заоѓа во 16 23	
14.	Сабота	Псалм 149.	Сонцето заоѓа во 16 24	
15.	Недела	Ерем. 25:30-33.	Гол. Борба 152.	Ис. 13:9-13.
16.	Понеделник	Ерем. 25:34-38.	Гол. Борба 153.	Ис. 11:1-6.
17.	Вторник	Ерем. 30:5-7.	Гол. Борба 154.	Ис. 9:5,6.
18.	Среда	Ерем. 7:15-19.	Гол. Борба 155.	Ис. 8:9-14.
19.	Четврток	Езек. 7:15-19.	Гол. Борба 156.	Ис. 6:10-13.
20.	Петок	Езек. 7:25-27.	Сонцето заоѓа во 16 31	
21.	Сабота	Псалм 148.	Сонцето заоѓа во 16 33	
22.	Недела	Осија 4:1-3.	Гол. Борба 157.	Ис. 3:4-7.
23.	Понеделник	Јоил 1:1-7.	Гол. Борба 158.	Ис. 3:10-12.
24.	Вторник	Јоил 1:9-12.	Гол. Борба 159.	Ис. 2:17-22.
25.	Среда	Јоил 1:15-20.	Гол. Борба 160.	Ис. 1:1-5.
26.	Четврток	Јоил 2:30,31.	Гол. Борба 161.	Ис. 1:6-9.
27.	Петок	Јоил 3:9-12.	Сонцето заоѓа во 16 40	
28.	Сабота	Пс. 147:11-20.	Сонцето заоѓа во 16 41	
29.	Недела	Јоил 3:13-16.	Гол. Борба 162.	Ис. 30:8-11.
30.	Понеделник	Амос 5:16-20.	Гол. Борба 163.	Ис. 30:18-21.
31.	Вторник	Исаија 60:18-22.	Гол. Борба 164.	Откр. 14:1-5.

Февруари - 2023

Дат.	Ден	Утринска молитва	Вечерна молитва	За оние кои немаат свед.
------	-----	------------------	-----------------	--------------------------

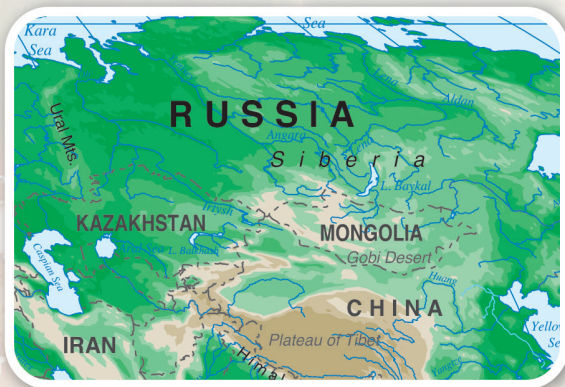
1.	Среда	Михеј 7:2-6.	Гол. Борба 165.	Ис. 32:1-3.
2.	Четврток	Михеј 7:7-10.	Гол. Борба 166.	Ис. 33:2-6.
3.	Петок	Наум 3:1-3.	Сонцето заоѓа во 16 49	
4.	Сабота	Псалм 146.	Сонцето заоѓа во 16 50	
5.	Недела	Софон. 1:2-7.	Гол. Борба 167.	Ис. 34:1-4.
6.	Понеделник	Софон. 1:14-18.	Гол. Борба 168.	Ис. 34:8-11.
7.	Вторник	Мал. 4:1,2.	Гол. Борба 169.	Ис. 34:16.
8.	Среда	Матеј 24:1-5.	Гол. Борба 170.	Ис. 35:1-4.
9.	Четврток	Матеј 24:6-13.	Гол. Борба 171.	Ис. 35:5-10.
10.	Петок	Матеј 24:21-27.	Сонцето заоѓа во 16 58	
11.	Сабота	Псалм 145.	Сонцето заоѓа во 16 59	
12.	Недела	Матеј 24:29-35.	Гол. Борба 172.	Ис. 40:9-11.
13.	Понеделник	Матеј 24:36-39.	Гол. Борба 173.	Ис. 40:21-23.
14.	Вторник	Матеј 24:40-44.	Гол. Борба 174.	Ис. 40:25-31.
15.	Среда	Марко 13:3-8.	Гол. Борба 175.	Ис. 41:6-10.
16.	Четврток	Марко 13:14-17.	Гол. Борба 176.	Ис. 41:11-14.
17.	Петок	Марко 13:18-20	Сонцето заоѓа во 17 07	
18.	Сабота	Псалм 143:7-12.	Сонцето заоѓа во 17 08	
19.	Недела	Марко 13:21-23.	Гол. Борба 177.	Ис. 41:17,18.
20.	Понеделник	Лука 17:28-36.	Гол. Борба 178.	Ис. 42:1-4.
21.	Вторник	Марко 13:33-37.	Гол. Борба 179.	Ис. 42:5-9.
22.	Среда	Лука 21:7-11.	Гол. Борба 180.	Ис. 42:16-21.
23.	Четврток	Лука 21:16-21.	Гол. Борба 181.	Ис. 43:1-3.
24.	Петок	Лука 21:22-24.	Сонцето заоѓа во 17 16	
25.	Сабота	Псалм 142.	Сонцето заоѓа во 17 17	
26.	Недела	Лука 21:25-28.	Гол. Борба 182.	Ис. 43:4-7.
27.	Понеделник	Лука 21:29-33.	Гол. Борба 183.	Ис. 43:10-12.
28.	Вторник	Лука 21:34-36.	Гол. Борба 184.	Ис. 43:25-28.

Март – 2023

Дат.	Ден	Утринска молитва	Вечерна молитва	За оние кои немаат свед.
------	-----	------------------	-----------------	--------------------------

1	Среда	2 Петр. 3:3-7.	Гол. Борба 185.	Ис. 46:3-5.
2.	Четврток	2 Петр. 3:9-14.	Гол. Борба 186.	Ис. 48:20-22.
3.	Петок	Откр. 10:1-7.	Сонцето заоѓа во 17 24	
4.	Сабота	Псалм 141:1-8.	Сонцето заоѓа во 17 26	
5.	Недела	Откр. 16:13-16.	Гол. Борба 187.	Ис. 49:13-16.
6.	Понеделник	Откр. 16:17-21.	Гол. Борба 189.	Ис. 49:24,25.
7.	Вторник	Откр. 17:12-14.	Гол. Борба 190.	Ис. 50:4-7.
8.	Среда	Откр. 19:17-21.	Гол. Борба 191.	Ис. 50:8-11.
9.	Четврток	Откр. 22:7-10.	Гол. Борба 192.	Ис. 51:1-3.
10.	Петок	Откр. 1:7,8.	Сонцето заоѓа во 17 33	
11.	Сабота	Пс. 140:1-10.	Сонцето заоѓа во 17 34	
12.	Недела	Откр. 14:14-16.	Гол. Борба 193.	Ис. 51:4-8.
13.	Понеделник	Псалм 50:1-6.	Гол. Борба 194.	Ис. 51:11-14.
14.	Вторник	Откр. 14:17-20.	Гол. Борба 195.	Ис. 51:21-23.
15.	Среда	Јуда 14,15.	Гол. Борба 196.	Ис. 52:1-3.
16.	Четврток	Марко 13:24-27.	Гол. Борба 197.	Ис. 52:6-8.
17.	Петок	Марко 13:32-34.	Сонцето заоѓа во 17 41	
18.	Сабота	Пс. 139:1-10.	Сонцето заоѓа во 17 42	
19.	Недела	Ис. 26:20,21.	Гол. Борба 198.	Ис. 52:9-11.
20.	Понеделник	Јован 14:1-3.	Гол. Борба 199.	Ис. 52:12-15.
21.	Вторник	Дела 1:10,11.	Гол. Борба 200.	Ис. 53:1-4.
22.	Среда	Откр. 6:14-17.	Гол. Борба 201.	Ис. 53:5-8.
23.	Четврток	Исаија 2:17-21.	Гол. Борба 202.	Ис. 53:9-12.
24.	Петок	Исаија 58:8,9.	Сонцето заоѓа во 17 49	
25.	Сабота	Псалм 138.	Сонцето заоѓа во 17 50	
26.	Недела	Софонија 2:1-3.	Гол. Борба 203.	Ис. 54:7-10.
27.	Понеделник	1 Сол. 4:16-18.	Гол. Борба 205.	Ис. 54:11-14.
28.	Вторник	1 Кор. 15:51-56.	Гол. Борба 206.	Ис. 54:17.
29.	Среда	Откр. 3:10,11.	Гол. Борба 207.	Ис. 55:1-3.
30.	Четврток	Јован 5:25-29.	Гол. Борба 208.	Ис. 55:4-7.
31.	Петок	Откр. 20:11-13.	Сонцето заоѓа во 17 57	

Доброволен дар во првата сабота

7. јануари
Дар во првата сабота за здравствениот и воспитен центар во Адигеја, Северен Кавказ, Русија
(страна 4)

4. февруари
Дар во првата сабота за Глобална помош при катастрофи
(страна 25)

4. март
Дар во првата сабота за црквата во Патанкот, Северноиндијска Унија
(страна 46)